

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **Số 1 Tôn Thất Tùng, P. Bến Thành,
TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

05/2026

Mặc dù sự cao cả của Ta vượt mọi trí hiểu, nhưng Ta chỉ kết thân với những người bé nhỏ mà thôi. Ta đòi buộc con phải có tinh thần thơ ấu (NK 332).

(Lưu hành nội bộ)

Chúng ta bước vào tháng năm: Tháng Hoa Đức Mẹ

1. Nguồn gốc tháng hoa

Hoa được coi là nữ thần của mùa xuân, vì thế, tháng năm là tháng khởi đầu mùa xuân, người Roma có tập tục tổ chức ngày lễ tôn kính hoa cũng là tôn kính nữ thần mùa xuân.

Vào những **thế kỷ đầu**, các tín hữu công giáo đã thánh hóa tập tục trên, khi tổ chức những cuộc rước kiệu hoa và cầu nguyện xin Chúa ban cho mùa màng phong phú.

Từ thế kỷ 13, vào tháng năm, các xứ đạo ở Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha tổ chức cuộc rước hoa dâng kính Đức Mẹ, các văn nghệ sĩ đã sáng tác bài ca và dùng màu sắc hương hoa để diễn tả tâm tình con thảo ca tụng nhân đức cao quý của Đức Mẹ.

Đầu thế kỷ thứ 19, các giáo xứ trong Giáo hội đều tổ chức long trọng việc mừng kính Đức Mẹ trong tháng năm. Các nhà thờ có linh mục thuyết giảng về lòng sùng kính Đức Mẹ.

Năm 1965, Đức Thánh Cha Phaolô VI đã ban hành tông huấn để dạy về việc tôn sùng Mẹ Maria: *"Tháng năm là tháng mà lòng đạo đức của giáo dân đã dâng cách riêng cho Đức Mẹ. Đó là dịp để bày tỏ niềm tin và lòng kính mến mà người Công giáo khắp nơi trên thế giới có đối với Đức Mẹ Nữ Vương thiên đàng. Trong tháng này, các Kitô hữu cả ở trong thánh đường cũng như tư gia, dâng lên Mẹ từ những tấm lòng của họ, những lời cầu nguyện, tôn kính sốt sắng và lòng mến yêu cách đặc biệt. Trong tháng này, những ơn phúc của Thiên Chúa từ nhân cũng đổ tràn trên chúng ta từ ngai tòa rất dồi dào của Đức Mẹ"* (Tông huấn về Tôn sùng Đức Mẹ, số 1).

Đức Thánh Cha Phaolô VI cũng đặt lại chỗ đứng của việc tôn kính Đức Mẹ, nghĩa là: Việc tôn kính Mẹ Maria phải được đặt vào trong tương quan của mầu nhiệm cứu rỗi; phải đi đôi với những mầu nhiệm trong cuộc đời Chúa Kitô.

Việc tôn kính Đức Mẹ Maria trong tháng năm là truyền thống tốt đẹp, nhưng chúng ta nhờ Mẹ Maria để đến với Chúa; cùng đích của mỗi việc tôn thờ phải là chính Chúa.

Người kitô hữu luôn được mời gọi sống hiếu thảo với Mẹ Maria, để không ngừng kết hợp với Chúa. Người kitô hữu không nhìn lên Mẹ Maria như một nữ thần, mà là một tín hữu mẫu mực, đã được tiên phong trong cuộc hành trình đức tin.

2. Ý nghĩa việc dâng hoa

Để bày tỏ lòng yêu mến, kính trọng và biết ơn, người ta thường tặng hoa cho nhau. Cũng vậy, người công giáo cũng dâng tiến hoa để tỏ lòng yêu mến, tôn kính, biết ơn đối với Thiên Chúa, Đức Mẹ và các Thánh.

Để bày tỏ lòng tôn kính đối với Đức Mẹ, người tín hữu Việt Nam thực hành nhiều việc đạo đức bình dân như rước kiệu Đức Mẹ, lặn chuỗi Mân côi, Dâng tiến hoa kính Đức Mẹ...

Khi tham dự các buổi dâng hoa, chúng ta thích thú nghe những bài thánh ca về Đức Mẹ, hòa vào đó là những vũ điệu nhịp nhàng, thanh thoát của nhóm múa quanh chân Đức Mẹ. Từ tòa cao, Mẹ nhìn xuống thấy biết bao người con đang dâng cho Mẹ những đóa hoa tươi thắm. Đó là những tấm lòng của chúng ta muốn trao dâng cho trái tim từ mẫu của Đức Mẹ.

3. Ý nghĩa và tâm tình của các màu hoa

Các màu hoa tượng trưng cho các nhân đức của Đức Mẹ, vừa diễn tả ý nghĩa, vừa diễn tả các tâm tình con cái Mẹ muốn dâng lên Mẹ.

- **Hoa trắng:** *Ý nghĩa:* Biểu trưng cho sự trong sạch khiết tịnh nơi Đức Mẹ. *Tâm tình:* Xin Mẹ giúp ta giữ tâm hồn luôn trong trắng, sạch tội.

- **Hoa hồng:** *Ý nghĩa:* Diễn tả lòng yêu mến nồng nàn mà Mẹ dành cho Chúa. *Tâm tình:* Xin Mẹ dạy ta biết yêu Chúa hết lòng và yêu anh chị em như Chúa đã yêu ta.

- **Hoa Vàng:** *Ý nghĩa:* Tượng trưng cho niềm tin sắt đá của Đức Mẹ. *Tâm tình:* Xin Mẹ dạy ta sống tin thác vào tình thương và sự quan phòng của Chúa như Mẹ.

- **Hoa xanh:** *Ý nghĩa:* Tượng trưng cho niềm tin trong hy vọng. *Tâm tình:* Xin đừng để ta thất vọng chùn bước trước bất cứ khó khăn, nghịch cảnh nào trong cuộc sống.

- **Hoa tím:** *Ý nghĩa:* Tượng trưng những đau thương, bệnh tật, tang tóc, cô đơn. *Tâm tình:* Xin Mẹ dạy ta biết vui lòng chấp nhận thánh giá Chúa gửi đến, để trung thành bước theo Chúa Kitô, con của Mẹ.

4. Dâng Mẹ "Hoa lòng thương xót"

Mỗi loại hoa, mỗi màu hoa đều có ý nghĩa và tâm tình riêng để tiến dâng cho Mẹ. Nhưng chắc chắn một điều: Mẹ Maria sẽ vui thích hơn, khi con cái của Mẹ tiến dâng cho Mẹ nhiều đóa "Hoa lòng thương xót" trong đời sống hàng ngày.

Vậy đâu là những **đóa hoa của lòng thương xót?**

- Hoa lòng thương xót, trước tiên được hiểu là 3 việc sống theo lòng thương xót: - **Hoa cầu nguyện** với lòng thương xót; - **Hoa nói lời** thương xót; - **Hoa làm việc** thương xót.

- Hoa lòng thương xót, chính là lúc chúng ta thực hành sống theo **"Thương người có 14 môi"**.

- Hoa lòng thương xót, khi chúng ta sống theo các **"Hoa trái của Thần Khí"**: "*Bác ái, hoan lạc, bình an; nhẫn nhục, nhân từ, hòa nhã; hiền hòa, khoan dung, trung tín; khiêm nhu, tiết độ, khiết tịnh*" (Gal 5, 22).

- Hoa lòng thương xót là những "Chuỗi hạt Mân Côi"; "Chuỗi kinh Thương xót"; "Lời kinh Kính Mừng"...

Hoa lòng thương xót luôn xuất phát từ trái tim đầy lòng thương xót mà con cái muốn dâng lên Chúa, dâng lên Mẹ, qua việc cầu nguyện, lãnh các bí tích; qua việc sống bác ái, yêu thương; qua việc luôn cậy trông tín thác vào Chúa.

Chúc anh chị em Cộng đoàn Lòng Chúa Thương xót Liên Giáo Phận tràn đầy niềm vui, bình an và sống trọn niềm tín thác vào Chúa trong tháng hoa và suốt năm. Hàng ngày, hãy sốt sắng dâng lên Chúa và Mẹ Maria nhiều đóa **"hoa lòng thương xót"**.

Lm. FX Nguyễn Văn Việt, GP Vĩnh Long
Trưởng ban đại diện CĐ LCTX Liên Giáo Phận

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT V PHỤC SINH, NĂM A

Bài Tin Mừng kêu gọi tín hữu đi theo Đức Giêsu, học với Ngài và sống với Ngài, bởi vì Ngài là Đường, Sự Thật và Sự Sống:

- Đức Giêsu là Đường vì Ngài dẫn tín hữu đến với Chúa Cha, nguồn hạnh phúc đích thực.

- Đức Giêsu là Sự Thật vì Ngài phát xuất từ Chúa Cha là nguồn chân lý, và Ngài dạy cho chúng ta biết Chúa Cha.

- Đức Giêsu là Sự Sống vì "sự sống đích thật là nhận biết Chúa Cha và Đấng Ngài sai đến" (Ga 17, 3).

1. Giáo Hội vừa thánh thiện vừa tội lỗi

Bài đọc thứ hai (thư Phêrô) trình bày về thánh thiện của Giáo Hội: Giáo Hội là "giống nòi được tuyển chọn, là hoàng gia chuyên lo tế tự, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa". Vì thế tín hữu hãy "để Thiên Chúa dùng như những viên đá sống động xây nên ngôi đền thờ của Thánh Thần... dâng những của lễ thiêng liêng đẹp lòng Thiên Chúa...".

Nhưng bài đọc 1 (sách Công vụ) cho thấy trong cộng đoàn Giáo Hội vẫn có bất công, sinh ra tranh chấp và kêu ca. Thành thử "ngôi đền thờ của Thánh Thần" cũng khó mà xây dựng, những "viên đá sống động" khó mà ăn khớp với nhau, và "những của lễ thiêng liêng" khó mà đẹp lòng Thiên Chúa.

Tuy nhiên, bài Tin Mừng khuyến khích chúng ta hãy an tâm, cứ vững tin và trung thành đi theo Đức Giêsu thì mọi sự sẽ ổn, bởi vì Ngài là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.

2. Xao xuyên

Có biết bao điều làm cho con người xao xuyên: bệnh tật, khủng hoảng kinh tế, xa cách người thân v.v.

Đức Giêsu biết tất cả những điều đó, nhưng Ngài vẫn khuyên "Lòng chúng con đừng xao xuyên", vì Ngài nhìn mọi sự từ trên cao. Từ cao nhìn xuống, cái nhìn của Ngài bao quát hơn và thấy trọn vẹn hơn: Ngài không chỉ thấy hiện tại đang bế tắc mà còn thấy tương lai xán lạn. Nhờ

cái nhìn ấy nên mặc dù trong Vườn Cây Dầu, Ngài thấy hình như đang đứng trước ngõ bí nhưng Ngài vẫn tiến bước nên cuối cùng đã đến ánh sáng phục sinh.

Bởi thế, Ngài kêu gọi chúng ta: *"Anh em đừng xao xuyên. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy"*.

Nếu tin thì không còn xao xuyên nữa.

3. Chia sẻ công việc trong Giáo Hội

Những công việc trong Giáo Hội rất là nhiều, nhưng số Giám mục và Linh mục lại quá thiếu. Nhìn trong phạm vi một giáo xứ cũng thế: giáo dân thì đông nhưng những người lo việc thì ít. Chỉ có cha xứ, vài tu sĩ và một ít thành viên Hội đồng giáo xứ. Khủng hoảng?

Những cơn khủng hoảng này đã có ngay từ hồi Giáo Hội sơ khai. Và Giáo Hội sơ khai đã giải quyết một cách khéo léo bằng cách chia sẻ trách nhiệm: các tông đồ chuyên lo rao giảng Lời Chúa, các phó tế lo cho đời sống. Có lẽ từ kinh nghiệm này mà Thánh Phêrô đã đề ra nguyên tắc mọi người tham gia vào việc chung của Giáo Hội: *"Anh em hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên đá*

sống động xây nên ngôi đền thờ Thánh Thần". Mỗi người đều là một viên đá. Người thì xây nền, người thì xây tường, người khác xây cổng v.v.

Thực ra, một cộng đoàn mà sinh động thì tất nhiên phát sinh thêm những công việc. Và nếu các thành viên của cộng đoàn thiết tha với sức sống của cộng đoàn thì sẽ biết cách thu xếp để chu toàn mọi công việc theo hướng cùng nhau chia sẻ trách nhiệm. Và được như thế thì chắc chắn "số các môn đệ sẽ ngày càng thêm đông".

Sự sống mới

Một bà đạo đức áy náy vì một vài tật xấu bà đã cố gắng hết sức mà vẫn không chữa được. Bà đến than thở với cha linh hướng. Ngài nói: "Con có để ý thấy không, vào mùa đông, lá sồi rụng nhiều, nhưng vẫn còn vài chiếc. Gió đông thổi mạnh cũng không làm chúng rụng xuống. Nhưng khi mùa xuân đến, chúng tự động rụng nhường chỗ cho lá non mẩy lộc. Vậy cái gì làm cho chúng rơi rụng? Thưa đó là sự sống mới lưu chuyển trong thân cây. Với chúng ta cũng vậy, khi sự sống mới của đức Kitô nảy nở trong đời sống, ta sẽ mau thẳng tiến trên đường đạo đức".

CHÚA NHẬT VI PHỤC SINH, NĂM A

Đức tin luôn bị xử án

Bài đọc 2 hôm nay trích từ thư thứ nhất của Thánh Phêrô gửi các tín hữu để an ủi và khuyến khích họ giữ vững đức tin trong hoàn cảnh bị nghi kỵ, thù ghét và bách hại. Tại sao hôm nay Giáo Hội muốn cho chúng ta nghe lại đoạn thư ấy?

Thưa vì sự bách hại, dưới hình thức này hay hình thức khác, là điều tín hữu không thể tránh nếu họ thực sự sống Tin Mừng. Ta còn có thể nói: chịu bách hại là một thành phần của việc sống đức tin. Lịch sử đã cho thấy rằng khi Giáo Hội gặp bách hại thì đức tin của tín hữu mạnh thêm; còn khi Giáo Hội bình an thì đức tin yếu đi.

Bởi thế, trước tiên là Đức Giêsu, và kế đó là Thánh Phêrô trong đoạn thư hôm nay, không coi bách hại là một tai họa, nhưng trái lại là một mối phúc: *"Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như đồ xấu xa. Ngày đó anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha*

ông họ đối xử như thế" (Lc 6, 22-23).

Đức tin luôn bị xét xử! Vì thế, khi đứng trước tòa án của dư luận, trước sự chỉ trích của những người chung quanh, người tín hữu đừng buồn và đừng sợ, nhưng hãy coi đây là dịp tốt để làm chứng về niềm hy vọng sống động của mình.

Nhưng để có thể bình thản và lạc quan như thế, chúng ta hãy nhớ lời Đức Giêsu nói hôm nay: *"Thầy không để anh em mồ hôi đâu... Thầy sẽ xin Chúa Cha và Ngài sẽ ban cho anh em một Đấng Bào chữa khác đến với anh em luôn mãi... Ngài ở lại với anh em và trong anh em"*.

Chúa Thánh Thần giúp ta trở thành Kitô hữu

Ngày xưa khi các tín hữu bị bách hại ở Giêrusalem phải trốn sang Antiôchia, họ bị dân chúng miền này mỉa mai gọi họ là "Kitô hữu", ngụ ý đó là những kẻ khờ dại sống theo giáo lý của một tên Giêsu nào đó xưng mình là Kitô. Nhưng không ngờ cái tên "Kitô hữu" ấy lại diễn đạt rất đúng tính cách của người tín hữu. Đúng vậy, tín hữu của Đức Giêsu là người muốn bắt chước

Đức Kitô đến nổi trở thành một Kitô khác.

Nhưng làm thế nào để được như vậy? Thừa nhờ Chúa Thánh Thần:

- Chúa Thánh Thần là Đấng soi sáng, giúp ta ngày càng hiểu rõ Đức Kitô và những lời dạy của Ngài hơn.

- Chúa Thánh Thần là Đấng Phù trợ: Ngài ban sức mạnh giúp chúng ta sống. Sống một cách phi thường trong cuộc đời bình thường; sống bình thản và lạc quan trong những lúc khó khăn; sống quảng đại đang khi vác thập giá...

- Chúa Thánh Thần còn là nguồn tình yêu. Nhờ tình yêu mà Chúa Thánh Thần đổ tràn vào lòng chúng ta, cuộc sống chúng ta luôn là một màu hồng, cho dù khi thất bại, khi bị phụ bạc vô ơn, khi chịu đựng những tấn công của kẻ đố kỵ... giống như Đức Kitô ngày xưa trong cuộc chịu nạn.

"Chẳng bao lâu nữa thế gian sẽ không còn thấy Thầy"

Có nhiều cuộc ra đi nhưng mang những ý nghĩa khác nhau:

- Có khi ra đi là bỏ lại, như một cha từ trần ra đi bỏ lại đám con cô cút. Hôm nay Đức Giêsu ra đi không có nghĩa là Ngài bỏ

chúng ta mồ côi: "Thầy sẽ không để chúng con phải mồ côi".

- Có khi ra đi là dứt bỏ, như một tên sở Khanh bỏ mặc cô gái bị hãm lường gạt mà "quất ngựa truy phong". Hôm nay Đức Giêsu ra đi cũng không có nghĩa đó.

- Có khi ra đi là cần thiết cho lợi ích của kẻ ra đi, như một người thất nghiệp đi đến nơi khác để có việc làm. Cuộc ra đi hôm nay của Đức Giêsu là như thế, Ngài ra đi để trở về nhà Cha mình. Cuộc ra đi này rất tốt cho Ngài.

- Có khi ra đi vừa tốt cho kẻ ra đi vừa tốt cho kẻ ở lại, như một người đi làm ăn rồi một thời gian sau trở lại đem tiền về cho gia đình. Thí dụ này càng đúng hơn nữa đối với Đức Giêsu. Hôm nay Ngài ra đi để được về với Cha mình, nhưng cũng để "dọn chỗ" cho các môn đệ, rồi sau đó Ngài sẽ trở lại rước các môn đệ cùng Ngài đến chỗ mới đó.

Đức Giêsu không bao giờ bỏ chúng ta ở lại trong cảnh mồ côi thiếu thốn. Ngài để lại cho chúng ta hai trợ lực rất hữu hiệu, một là Phép Thánh Thể mà chúng ta có thể đến hằng ngày, hai là Chúa Thánh Thần vẫn luôn ở bên cạnh để hỗ trợ chúng ta từng giây từng phút.

CHÚA NHẬT VII PHỤC SINH, NĂM A

LỄ CHÚA THĂNG THIÊN

Đức Giêsu "thăng thiên". Xét theo nghĩa chữ, thì "thăng thiên" chính là "lên trời". Thế nhưng tại sao Ngài lại nói rằng "Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"? Nói vậy nghĩa là Chúa vẫn còn ở với chúng ta chứ đâu có "lên trời"!

Chúng ta phải lưu ý đến cách viết của thánh sử Máttêu. Ngài đã dùng từ không theo sát nghĩa đen, nhưng theo nghĩa mà người bình dân quen hiểu. Theo đó, cái gì cao thì gọi là "trời", cái gì thấp thì gọi là "đất", tình trạng tiến khá hơn thì nói là "lên", lùi tệ hơn thì nói là "xuống". Như thế, "thăng thiên" hay "lên trời" không chỉ một chuyển động trong không gian, mà chỉ một tình trạng tốt hơn trước. Ngày xưa, Đức Giêsu nhập thế thì được diễn tả là "giáng trần" hay "xuống đất". Hôm nay Ngài trở về tình trạng vinh quang với Chúa Cha thì diễn tả là "lên trời". Bởi vì Đức Giêsu chỉ thay đổi tình trạng thôi cho nên dù bây giờ Ngài vinh quang, nhưng Ngài vẫn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế, chứ không phải Ngài lên "ở trên trời" và để

chúng ta phải mồ côi "ở dưới đất".

Thông thường, những lời cuối cùng của một người trước khi người ấy từ giã cõi đời, là những điều hết sức quan trọng mà người ấy muốn những người thân yêu ở lại thực hiện. Và những người ở lại thường coi những lời người sắp từ giã thế gian trần trối như một điều linh thiêng cần thực hiện cho bằng được

Trước khi về trời, vĩnh viễn xa rời các tông đồ, Đức Kitô đã trần trối: *"Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo"*. Như vậy, sứ điệp quan trọng nhất mà Đức Kitô muốn trao gửi lại cho các môn đệ, và cho mọi Kitô hữu là hãy tiếp tục sứ mạng loan báo và làm chứng cho Tin Mừng của Ngài trước mọi người, mọi dân tộc trên thế giới.

Cần phải hiểu rõ nội dung Tin Mừng mới có thể loan báo Tin Mừng được

Chúng ta thường nói rằng mình phải loan báo Tin Mừng cho mọi người, nhưng rất nhiều khi chúng ta lại biết một cách rất mơ hồ, hoặc không biết cho

đúng và cho đầy đủ nội dung mà chúng ta phải loan báo. Để rồi cuối cùng chúng ta chẳng loan báo gì, hay loan báo một thứ Tin Mừng méo mó.

Nhiều người nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là tỏ cho người khác biết mình là Kitô hữu, là làm dấu thánh giá nơi quán ăn, là can đảm xưng mình là người Thiên Chúa giáo trong các tờ lý lịch bất chấp những bất lợi sẽ xảy ra. Kẻ khác nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là cố gắng sống cho thật đạo đức, năng đi lễ, năng chịu các bí tích, với mục đích làm gương sáng cho người chung quanh, đồng thời khuyên mọi người làm như vậy. Người khác nữa thì gặp những người ngoại đạo mình quen biết, liền tìm cách gạ gẫm, thuyết phục họ vào đạo, bằng cách nói cho họ biết vào đạo thì được Chúa ban ơn này ơn kia, v.v...

Kết quả của những việc đó có thể là chúng ta lôi kéo được một số người vào đạo, hoặc làm cho nhiều người khô khan năng đi lễ, năng đến nhà thờ, năng chịu các bí tích hơn, hoặc làm cho đời sống gia đình của họ trở nên đầm ấm hơn, hạnh phúc hơn, v.v... Tất nhiên khi làm được những việc ấy công lao của chúng ta rất lớn. Nhưng loan báo Tin Mừng có phải là chỉ làm

như vậy? Tất cả những người này họ đã biết Tin Mừng là gì chưa? đã cảm nghiệm được Tin mà họ nghe là một tin đáng mừng, làm cho đời sống họ hạnh phúc lên chưa?

Tất cả những điều đó là những điều nên làm, cần làm, nhưng chưa phải là nội dung của việc loan báo Tin Mừng. Muốn loan báo Tin Mừng cho đúng nghĩa, chính người loan báo phải biết Tin Mừng là gì, phải cảm thấy Tin mình loan báo là điều đã làm mình hạnh phúc, vui tươi, làm cho đời sống mình trở nên có ý nghĩa. Nếu không như thế, thì mình chỉ làm công việc "*mù mà lại dắt mù*", và kết quả là "*cả hai sẽ lặn cù xuống hố*" (Mt 15, 14)

Thật vậy, nếu chính mình chưa cảm thấy Tin Mừng đã ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống mình, chưa thật sự thay đổi đời sống mình, mà mình lại đi rao giảng Tin Mừng, muốn Tin Mừng ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống người khác, thì có khác gì "*cho đi cái mình chẳng có*"? Như thế thì người nhận sẽ nhận được gì?

Vì thế, chúng ta cần phải năng học hỏi về Tin Mừng, chia sẻ Tin Mừng, để Tin Mừng thấm sâu vào tư tưởng, lời nói, việc làm và đời sống của ta. Có như thế, việc loan báo Tin Mừng của ta mới có sức thuyết phục.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG

CHÚA THÁNH THẦN, ĐĂNG BIẾN ĐỔI

Bài trích sách Tông đồ Công vụ thuật lại biến cố ngày Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các tông đồ có nhiều điều rất phi thường: gió thổi ào ào như giông tố, những cục lửa có hình như cái lưỡi đậu trên đầu mỗi vị, sau đó các tông đồ nói tiếng lạ, nghĩa là chỉ cần nói một thứ tiếng mà đủ mọi sắc dân khác nhau đều có thể hiểu. Những điều phi thường đó khiến cho đám đông dân chúng ngỡ kinh hoàng... Rồi hàng ngàn người đã xin lãnh phép Rửa Tội...

Nhưng điều quan trọng không phải là những biến cố phi thường ngoạn mục đó, mà chính là một cuộc biến đổi bên trong các tông đồ, rất âm thầm nhưng lại rất toàn diện: các ông là những người đã từng sát cánh ngày đêm với CGS, cùng ăn, cùng đi, cùng làm với CGS suốt 3 năm trời, được CGS dạy dỗ rất nhiều, được chứng kiến biết bao

việc làm của CGS... Nhưng các ông là những kẻ tầm thường, tầm thường đến nỗi Thầy vừa bị bắt là tất cả bỏ chạy tan hoang, trốn chui trốn nhủi trong phòng đóng kín cửa không ai dám ló đầu ra ngoài. Tại sao thế? Vì bấy lâu nay các ông đi theo Chúa với tính toán vụ lợi, các ông hiểu giáo lý của Chúa một cách phàm tục: Đi theo Chúa như đi theo một chính trị gia đang lên hương với hy vọng sau này tới ngày thành công sẽ được chia chác địa vị quyền lợi; Chúa dạy giáo lý về nước Trời mà các ông chỉ hiểu về một nước thế tục. Cái chết của CGS đã làm tiêu tan mọi tham vọng chính trị, những quyền lợi các ông mong chờ cũng thành mây khói luôn, và cả sự an toàn của bản thân các ông cũng đang bị đe dọa nữa. Vì thế các ông sợ sệt, ẩn trốn.

Khi người ta theo Chúa với đầu óc vụ lợi, thì người ta tầm thường

Chúa Thánh Thần đến làm một cuộc thay đổi toàn diện: thay đổi lối nghĩ, lối nhìn, lối hiểu, lối tính toán của các ông: Hiểu giáo lý của Chúa cách siêu nhiên hơn chứ không phàm tục như trước nữa; từ đó các ông quyết định vẫn theo Chúa nhưng không phải vì tính toán vụ lợi mà vì tình yêu hy sinh xả thân hoàn toàn. Cuộc thay đổi ấy đã giúp các ông hết tầm thường, biến các ông trở nên những kẻ trung thành, những cột trụ của Giáo Hội, đến nỗi dù đe dọa, dù tù đày, dù tra tấn, dù gươm giáo, các ông cũng vẫn can đảm và hăng say loan truyền niềm tin vào Chúa.

Ngày nay chúng ta mừng lễ CTT hiện xuống, điều chính yếu chúng ta mong ước cũng không phải là có những hiện tượng lạ gió thổi ào ào, lưỡi lửa trên đầu và nói tiếng lạ... mà chúng ta mong chờ chính sự biến đổi sâu xa và toàn diện ấy trong tâm hồn chúng ta.

HIỆP NHẤT TRONG ĐA DẠNG

Giáo Hội ngày nay là một Giáo Hội đa dạng: đủ thứ linh đạo, đủ loại dòng tu, đủ cách làm tông đồ, quá nhiều hội nhóm, quá nhiều khuynh hướng, quá nhiều

ý kiến... Có những kẻ bi quan đã cho rằng Giáo Hội đang trong thời kỳ khủng hoảng. Nhưng thực ra, sự đa dạng này thể hiện một sức sống phong phú.

Nhưng miễn là đa dạng đừng dẫn tới chia rẽ và chống đối phá hại nhau. Miễn sao đa dạng mà vẫn hiệp nhất.

Muốn được như vậy, chúng ta phải lưu ý tới những giáo huấn rất sâu sắc của Thánh Phaolô trong bài đọc II hôm nay:

- Mỗi người, mỗi nhóm hãy ý thức rằng "đặc sủng" của mình là ơn ban của Chúa Thánh Thần, chứ không phải là tài sản hay tài năng riêng của mình.

- Đừng khó chịu, trái lại hãy vui mừng khi thấy những người khác, nhóm khác cũng được ban cho những đặc sủng khác. Đó là dấu Chúa Thánh Thần yêu thương Giáo Hội.

- Tận dụng "đặc sủng" Chúa Thánh Thần ban để góp phần mình vào việc xây dựng Giáo Hội, đồng thời ý thức rằng đó chỉ là một phần nhỏ mình góp cho Giáo Hội nên vẫn tôn trọng phần góp của người khác và hy vọng Giáo Hội được nhiều người khác góp phần xây dựng hơn nữa.

CHÚA NHẬT IX THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ CHÚA BA NGÔI

Có lẽ từ trước tới nay, chúng ta nghĩ tin điều Thiên Chúa Ba Ngôi quá khô khan, như một công thức toán: một Chúa ba Ngôi, ba Ngôi một Chúa!

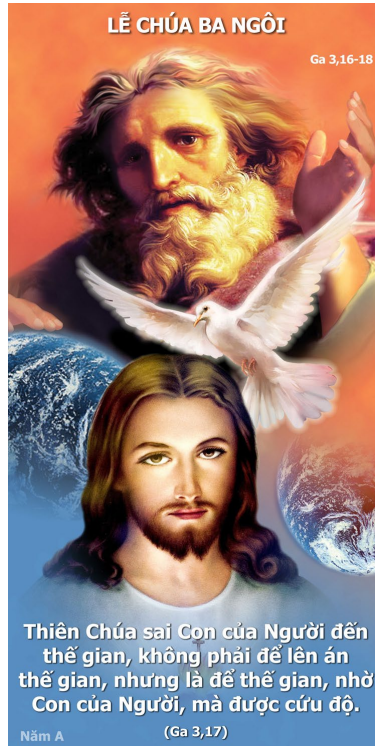
Nhưng có đi sâu vào nội dung tin điều này thì mới thấy chúng ta thật hạnh phúc khi Thiên Chúa chúng ta thờ là Thiên Chúa Ba Ngôi:

- Ngài là Cha chứ không phải là một vị thần đoán.

- Chúng ta thờ Ngài, nhưng không phải trong tâm tình sợ sệt, mà trong tâm tình yêu mến như Đức Giêsu, Con của Ngài.

- Ngài không ở xa chúng ta, nhưng ở ngay trong lòng chúng ta, bằng Chúa Thánh Thần mà Ngài ban cho chúng ta.

- Ngài là ba Ngôi, nghĩa là Ngài sống tập thể, yêu thương nhau, kết hợp với nhau và luôn trao ban cho nhau. Do đó Ngài không phải là một mẫu khô cứng để ta tôn thờ, nhưng là một cuộc sống để chúng ta sống theo.

Sửa lại hình ảnh lệch lạc về Thiên Chúa

Lời Chúa hôm nay vẽ lên một hình ảnh Thiên Chúa rất dễ thương, có lẽ khác hẳn hình ảnh méo mó lệch lạc trong đầu chúng ta bấy lâu nay: Ngài là Thiên Chúa yêu thương, với những biểu hiện rất cụ thể của tình yêu

- Yêu thương là

Cho: "Thiên Chúa đã yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình cho thế gian".

- Yêu thương là làm cho Sống và sống dồi dào: "... để ai tin vào Con của Ngài thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời".

- Yêu thương là Tha thứ: Thiên Chúa mặc khải cho Môsê biết Ngài là "Thiên Chúa từ bi, nhân hậu, nhẫn nại, giàu ân nghĩa và thành tín".

- Yêu thương là ở chung, sống chung, đi chung: Môsê đã nài xin và được Thiên Chúa chấp nhận "Dám xin Chúa cùng đi đường với chúng tôi". Thánh

Phaolô cũng cho tín hữu Côrintô biết Thiên Chúa "sẽ ở cùng anh em".

Mầu nhiệm Ba Ngôi

Ai trong chúng ta cũng biết câu chuyện về Thánh Augustinô ngày kia gặp một cậu bé đang cố sức lấy một chiếc vỏ sò mức nước biển đổ vào một cái hang. Thánh nhân đã chê cười cậu bé. Nhưng cậu đã đáp lại: việc tôi làm không đáng chê cười bằng việc Ngài muốn dùng trí khôn loài người để tìm hiểu mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

Mầu nhiệm là sự thật vượt quá tầm hiểu của trí khôn loài người. Tuy nhiên điều này không có nghĩa là chúng ta không thể biết tí gì về mầu nhiệm ấy. Mặc dù Ba Ngôi Thiên Chúa là một mầu nhiệm, nhưng Thiên Chúa cũng cho chúng ta hiểu biết đôi điều về mầu nhiệm ấy:

- Ngài đã ban rất nhiều dấu chỉ trong vũ trụ thiên nhiên. Voltaire đã nói: "Chỉ cần mở mắt ra là ta nhận biết sự hiện hữu của Thiên Chúa". Abraham Lincoln giải thích rõ hơn: "Tôi không hiểu làm sao người ta có thể là người vô thần được khi nhìn xuống mặt đất. Tôi cũng không thể hình dung được một người nào đó nhìn lên trời mà nói rằng không có Thiên Chúa".

- Qua những trang Sách Thánh, Thiên Chúa còn cho ta biết thêm rằng Ngài có Ba Ngôi là Cha, Con và Thánh Thần; rằng Ngài yêu thương loài người đến nỗi ban chính Con Một của Ngài cho chúng ta; rằng chúng ta được Ngài nhận làm con và có quyền gọi Ngài là Cha; rằng chúng ta có thể nói chuyện thân mật với Ngài khi cầu nguyện; rằng Ngài để dành sẵn hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng ta trong nhà Ngài... Tóm lại là Ngài yêu thương chúng ta vô cùng.

Thiên Chúa ở trong ta

Một người dân Gypsy đứng gần một cái giếng uống rượu. Chốc chốc ông lại nhìn xuống giếng như nhìn một người nào đó. Một cậu bé này giờ quan sát người Gypsy này, ngạc nhiên hỏi:

- Ai ở dưới đó vậy?

- Thiên Chúa.

- Vậy cháu có thể nhìn Chúa không?

- Đương nhiên rồi.

Thế rồi người Gypsy bế cậu bé lên để cậu nhìn xuống giếng. Cậu bé:

- Nhưng cháu chỉ thấy mặt cháu thôi.

- Đó cũng là mặt Chúa. Chúa ở trong chúng ta mà!

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 124

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Câu chuyện dẫn vào

Một buổi tối tại bệnh viện nọ, một người phụ nữ trẻ ngồi lặng bên giường người mẹ đang nguy kịch. Căn phòng yên tĩnh, chỉ còn tiếng máy thở. Chị nắm tay mẹ, mắt đỏ hoe, nhưng không biết phải cầu nguyện thế nào, vì đã xa Chúa lâu quá rồi.

Một nữ tu bước vào, nhẹ nhàng hỏi: “Chị có muốn cầu nguyện không?” Chị khẽ đáp: “Dạ muốn, nhưng lâu quá rồi, con không còn biết cầu nguyện nữa...”. Nữ tu mỉm cười, nắm tay chị và cầu nguyện: “Lạy Chúa, xin nhớ lại nghĩa nặng với ân sâu của Ngài...”. Nghe những lời đơn sơ ấy, người phụ nữ bật khóc. Chị cảm thấy như có người đang nói với Chúa thay mình. Lần đầu tiên sau nhiều năm, chị tìm lại được sự bình an. Chị thì thầm: “Cảm ơn *soeur*... vì đã nói với Chúa thay con”.

Câu chuyện này giúp ta hiểu lời ước vọng trong *Misericordiae vultus*, số 25,14: Giáo hội được mời gọi trở thành tiếng nói... cầu nguyện thay cho nhân loại, nhất là khi họ không còn biết thưa chuyện với Thiên Chúa.¹

***Misericordiae vultus* 25,14**

“Xin cho Giáo hội trở thành tiếng nói của mỗi người nam nữ, và lặp lại cách tự tin không ngừng rằng: ‘Lạy Chúa, xin nhớ lại nghĩa nặng với ân sâu. Ngài đã từng biểu lộ từ muôn thuở muôn đời’” (*Tv* 25,6).²

¹ X. *Misericordiae vultus*, số 25; *Giáo lý Hội Thánh Công giáo*, số 2635–2636, tr. 664–665: Giáo hội thi hành sứ mạng chuyên cầu, cầu nguyện thay cho mọi người, đặc biệt cho những ai không biết hoặc không còn khả năng cầu nguyện.

² *May the Church become the voice of every man and woman, and repeat confidently without end: “Be mindful of your mercy, O Lord, and your steadfast love, for they have been from of old” (Ps 25:6).*

Chút suy tư

Trước hết, lời này diễn tả sứ mạng cầu nguyện của Giáo hội. Giáo hội không chỉ cầu nguyện cho mình, nhưng còn cầu nguyện cho mọi người: người tin hay không tin, người hy vọng hay tuyệt vọng. Trong một thế giới có nhiều người không còn biết cầu nguyện, Giáo hội càng được mời gọi cất tiếng thay họ, trở thành nhịp cầu nối kết con người với Thiên Chúa và với nhau. Sứ mạng ấy bắt nguồn từ chính Đức Ki-tô. Người đã mang lấy thân phận con người và cầu nguyện cho nhân loại.³ Vì thế, khi cầu nguyện, Giáo hội tiếp tục sứ mạng của Người: nói với Thiên Chúa thay cho con người, và nói về Thiên Chúa cho con người.⁴

Tiếp đến, câu trích dẫn nhấn mạnh đến sự kiên trì và tin tưởng trong cầu nguyện. Lời *Thánh vịnh* không phải là lời than trách, nhưng là lời nhắc nhở: Thiên Chúa luôn trung thành. Vì vậy, Giáo hội được mời gọi không ngừng lặp lại lời cầu xin ấy với lòng cậy trông, dù cuộc sống còn nhiều thử thách. Đồng thời, đây cũng là lời mời gọi mục vụ: Giáo hội trở thành nơi ủi an con người qua lời cầu nguyện. Mỗi thánh lễ, mỗi giờ kinh là lúc Giáo hội mang theo niềm vui, nỗi đau và hy vọng của nhân loại để dâng lên Thiên Chúa.⁵ Từ đó, mỗi Ki-tô hữu cũng được mời gọi trở thành “tiếng nói của lòng Chúa thương xót”: biết cầu nguyện cho người khác, nhất là những ai đau khổ, xa Chúa hoặc lạc lối. Khi làm như vậy, Giáo hội mời gọi mọi người tham dự vào chính sứ mạng của Giáo hội.⁶

³ X. *Sacrosanctum concilium*, số 83–84, tr. 72–73 (bản dịch Việt ngữ): Phụng vụ, đặc biệt Kinh Phụng vụ, là lời cầu nguyện của toàn thể Giáo hội dâng lên Thiên Chúa cho ơn cứu độ thế giới; nhờ đó, Giáo hội thi hành sứ mạng chuyển cầu cho toàn thể nhân loại, hiệp thông với Đức Ki-tô là Đấng luôn cầu bầu cho con người.

⁴ X. *Misericordiae vultus*, số 25; *Giáo lý Hội Thánh Công giáo*, số 2634–2636, tr. 663–665: Giáo hội thực thi sứ mạng cầu nguyện, chuyển cầu cho toàn thể nhân loại, tiếp nối lời cầu nguyện của Đức Ki-tô, Đấng luôn cầu bầu cho con người trước mặt Chúa Cha.

⁵ X. *Dei Verbum*, số 25, tr. 48–49 (bản dịch Việt ngữ); Phan-xi-cô đờ Xan, *Introduction to the Devout Life*, Phần II, chương 1–2, tr. 79–85 (ấn bản tiếng Anh): Lời Chúa nuôi dưỡng đời sống cầu nguyện bền bỉ và tin tưởng, giúp tín hữu kiên trì kêu cầu Thiên Chúa trung tín; đồng thời, đời sống phụng vụ và kinh nguyện của Giáo hội trở thành nguồn an ủi và nâng đỡ thiêng liêng cho con người giữa thử thách.

⁶ X. *Misericordiae vultus*, số 24–25; *Giáo lý Hội Thánh Công giáo*, số 2653, 2683–2684, tr. 668–669, 676–677: Giáo hội kiên trì trong cầu nguyện với niềm tin thác vào lòng trung tín của Thiên Chúa, đồng thời trở thành cộng đoàn chuyển cầu và nâng đỡ con người qua đời sống phụng vụ và kinh nguyện.

Sau cùng, Giáo hội hiện lên như một cộng đoàn cầu nguyện không ngừng cho thế giới. Không sống cho riêng mình, nhưng luôn mang lấy con người để dâng lên Thiên Chúa, Giáo hội trở thành dấu chỉ sống động của lòng thương xót.⁷ Như vậy, *Misericordiae vultus* 25,14 nhắc nhở chúng ta ý thức hơn hoặc can đảm nhận ra: Giáo hội được mời gọi trở thành tiếng cầu nguyện của nhân loại, kiên trì và tin tưởng vào lòng thương xót của Thiên Chúa. Đây chắc chắn không chỉ là sứ mạng của Giáo hội, mà còn là ơn gọi của mỗi người chúng ta hôm nay.⁸

Gợi ý thảo luận

1. Qua câu chuyện người phụ nữ trong bệnh viện, bạn cảm nhận thế nào về tình trạng của con người khi xa rời đời sống cầu nguyện? Điều gì đã chạm đến trái tim người phụ nữ?
2. Hình ảnh một nữ tu cầu nguyện giúp bạn hiểu gì về lời mời gọi trong *Misericordiae vultus* 25,14? Giáo hội trở thành tiếng nói của mỗi người nam nữ như thế nào? Tại sao lại thế?
3. Trong thực tế, có khi nào bạn gặp những người không còn biết hoặc không còn dám cầu nguyện? Bạn nghĩ mình có thể làm gì để nâng đỡ họ?
4. Việc cầu nguyện cho người khác (đặc biệt người đau khổ, xa Chúa...) có ý nghĩa gì đối với đời sống đức tin của chính bạn? Tại sao?
5. Trong cuộc sống thường ngày, bạn có thể thực hiện những hành động cụ thể nào để trở thành "tiếng nói của lòng thương xót", mang người khác đến gần Thiên Chúa hơn... qua lời cầu nguyện?

12-4-2026, GTHH

⁷ X. *Gaudium et spes*, số 1, tr. 5–6 (bản dịch Việt ngữ); Joseph Ratzinger (ĐGH Bê-nê-đíc-tô XVI), *The Spirit of the Liturgy*, tr. 171–175 (ấn bản tiếng Anh): Giáo hội chia sẻ niềm vui và nỗi buồn của nhân loại, mang tất cả vào đời sống phụng vụ để dâng lên Thiên Chúa, qua đó trở thành dấu chỉ sống động của tình yêu và lòng thương xót giữa thế giới.

⁸ X. *Misericordiae vultus*, số 25; *Lumen gentium*, số 1 và 9, tr. 13–15, 25–27 (bản dịch Việt ngữ): Giáo hội là dấu chỉ và khí cụ hiệp thông giữa Thiên Chúa và con người, được mời gọi trở thành cộng đoàn cầu nguyện cho toàn thể giới và phản chiếu lòng thương xót của Thiên Chúa.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 5/2026 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, Phường Bến Thành, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h15: Kinh Nguyện Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/05/2026: **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Tùng**, chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 08/05/2026; **Chủ Tế: LM Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.
- Ngày 15/05/2026; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.
- Ngày 22/05/2026; **Chủ Tế: LM Giuse Đỗ Thiện Toàn**, Giáo xứ Chợ Đũi, hạt SG – CQ.
- Ngày 29/05/2026; **Chủ Tế: LM Antôn Nguyễn Ngọc Sơn**.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Phường Trung Mỹ Tây) lúc 9g00, ngày 02/05/2026 (thứ Bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Học Môn.
- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Tân Dân (8/23, Nguyễn Đình Khơi, Phường Tân Sơn Nhất) lúc 17g30, 05/05/2026 (thứ Ba ĐT). **Chủ tế: LM Phanxicô Xaviê Nguyễn Xuân Quang**, Chánh xứ Gx. Tân Dân.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Thái Bình (751, Thống Nhất, Phường An Hội Đông), lúc 15g00, 05/05/2026 (thứ Ba ĐT). **Chủ Tế: LM Gioan B. Phạm Minh Đức**, Chánh xứ Gx. Thái Bình.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162, Tân Hương, Phường Phú Thọ Hòa) lúc 15g00, ngày 05/05/2026 (thứ Ba ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.
- **TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, Phường Nhiêu Lộc), lúc 17g30, ngày 07/05/2026 (thứ Năm ĐT). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Hàng Sanh (76, Bạch Đằng, Phường Bình Thạnh) lúc 15g00, 08/05/2026. **Chủ Tế: LM Giuse Hoàng Kim Toan**, Chánh xứ Gx. Hàng Sanh.
- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Tam Hải (180, Tam Châu, Phường Tam Bình) lúc 18g00, 08/05/2026, **Chủ Tế: LM Gioan B. Bùi Bá Tam Quan**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.
- **HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, Phường Chợ Quán), lúc 15g00, ngày 27/05/2026. **Chủ Tế: LM Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

Trước Thánh Lễ có giờ Kinh Nguyện Tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện cho các ý xin khẩn.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 3/2026

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT HỌC MÔN:

1. Lh. Đaminh Nguyễn Văn Quỳnh, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Lh. Maria Nguyễn Thị Thy, Giáo xứ Bùi Môn.
3. Lh. Phêrô Trần Văn Kim, Giáo xứ Bùi Môn.
4. Lh. Maria, Giáo xứ Bùi Môn.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT HẠT THỦ ĐỨC, TGP SÀI GÒN

Phần đón tiếp.

Vào lúc 16h thứ Bảy 11/4/2026, giữa cái nắng oi ả của những ngày đầu mùa hè, khi nắng chiều dần buông nhẹ, trên sân nhà thờ Giáo xứ Thủ Đức, lòng người dường như cũng dịu dần bởi một niềm vui rất đổi thiêng liêng. Đó không chỉ là niềm hân hoan của Mùa Phục Sinh – mùa của sự sống và hy vọng – mà còn là khoảnh khắc những con tim cùng chung một nhịp đập, các cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót từ nhiều giáo xứ trong giáo hạt Thủ Đức như: Thủ Đức, Tam Hải, Bình Thọ, Bình Triệu, Bình Chiểu, Từ Đức, Tam Hà, Châu Bình, Thánh Khang, Hiển Linh, Khiết Tâm, Châu Bình đã quy tụ về đây để long trọng mừng kính Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót. Tất cả đã cùng nhau hiệp nhất trong lời cầu nguyện, tạ ơn và tôn vinh tình yêu thương vô biên của Thiên Chúa — một tình yêu luôn chờ đợi, luôn thứ tha và không bao giờ cạn đối với nhân loại.

Đến hiệp thông thánh lễ còn có đại diện của CĐLCTX TGP Sài Gòn, Đại diện của CĐLCTX các giáo hạt Tân Sơn Nhì, Gia Định, Tân Định và Thủ Thiêm.

Theo chương trình, 16 giờ là thời điểm đón tiếp. Thế nhưng, thánh lễ chiều tại giáo xứ Thủ Đức vẫn còn đang diễn ra. Ngoài sân, các xứ đoàn đã bắt đầu hiện diện, từng xứ một, lặng lẽ mà rộn ràng. Càng về sau, dòng người càng đông thêm, tạo nên một bầu khí vừa trang nghiêm vừa ấm áp tình hiệp thông.

Các giáo xứ đến nơi, lần lượt tiến vào và đứng đúng vị trí do ban tổ chức sắp xếp. Tất cả dường như đã quá thân thuộc với thông lệ của những năm trước. Những lời chào hỏi vang lên thân tình: “Còn ai chưa tới không?” – câu hỏi đơn sơ mà chứa đựng sự quan tâm, gần bó.

Trong lúc chờ đợi Đức cha đến, quý bà quây quần bên nhau, hàn huyên về những kỷ niệm cũ. Họ nhắc lại những lần tổ chức Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót tại giáo xứ Thánh Khang, mỗi năm một nét riêng nhưng luôn chan chứa ân sủng. Câu chuyện lại rôm rả hơn khi có người kể về hôm qua, tại giáo xứ Tam Hải, đã có 17 người tuyên hứa sau một thời gian dài vắng bóng người gia nhập hội. Niềm vui ấy như lan tỏa, thắp lên hy vọng cho các xứ đoàn khác.

Kể bên xứ Tam Hải là giáo xứ Tam Hà. Một cụ bà đã 78 tuổi, giọng chậm rãi mà đầy xúc động, chia sẻ rằng mình đã theo Hội suốt mấy chục năm, nhưng mãi đến năm 2019 mới được cha xứ cho phép tuyên hứa, và cụ chính là một trong những người đầu tiên của lớp năm ấy. Lời kể giản dị mà sâu sắc, như một chứng từ sống động về lòng trung tín và tình yêu bền bỉ dành cho LCTX

Khoảng 17 giờ 20, Đức cha đã đến. Ngài bước xuống xe với nụ cười rạng rỡ, hiền hòa, rồi tiến vào nhà thờ trong bầu khí hân hoan của cộng đoàn. Hai bên lối đi, các xứ đoàn đứng trang nghiêm, xen lẫn trong tiếng vỗ tay không ngắt hòa cùng âm thanh rộn ràng của dàn kèn trống giáo xứ Châu Bình.

Vừa bước đi, Đức cha vừa nhẹ nhàng gật đầu chào mọi người. Những cái bắt tay vội vã nhưng ấm áp, như nối kết tình mục tử với đoàn chiên. Không dừng lại lâu, Ngài tiến thẳng lên cung thánh, rồi quỳ gối trước bàn thờ, thình lặn giây lát trước sự hiện diện của Thiên Chúa – một cử chỉ đơn sơ mà đầy trang nghiêm, mở đầu cho giờ phút thánh thiêng sắp diễn ra.

Phần rước kiệu.

Đoàn rước bắt đầu cung nghinh kiệu Lòng Chúa Thương Xót. Trong bầu khí trang nghiêm và sốt sắng, cộng đoàn cùng cất cao lời nguyện quen thuộc: "Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới". Từng bước chân tiến về nhà thờ như hòa nhịp với lời kinh, diễn tả niềm tin và lòng tín thác sâu xa nơi tình yêu thương vô biên của Thiên Chúa.

Khi đoàn rước tiến vào thánh đường, mọi sự dần ổn định để chuẩn bị bước vào Thánh lễ – cao điểm của ngày đại lễ.

Thánh lễ.

Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm, Giám mục GP Mỹ Tho chủ sự Thánh lễ. Đồng tế với ngài có cha Gioan B. Bùi Bá Tam Quan – linh hướng cộng đoàn LCTX hạt Thủ Đức cùng với ba linh mục khác.

Trong bài giảng, Đức cha Phêrô kể rằng tại Đền thờ Thánh Phêrô có một bức tượng thánh Longinus – người lính đã cầm giáo đâm vào cạnh sườn Chúa để xác nhận Ngài đã chết. Theo truyền thuyết, khi máu và nước từ cạnh sườn Chúa chảy xuống, rơi vào tay ông,

ông đã đưa tay dụi lên mắt. Lạ thay, đôi mắt từng đau yếu suốt thời gian dài của ông được chữa lành ngay lập tức.

Biến cố ấy khiến người lính nhận ra Đấng bị đóng đinh này thật phi thường. Từ đó, ông hoán cải, ăn năn sám hối và sống đời ẩn tu suốt 40 năm. Sau khi qua đời, ông được tôn kính như một vị thánh. Dù câu chuyện này không có trong Kinh Thánh, nhưng lại diễn tả cách sống động và thuyết phục về lòng Chúa thương xót – một tình yêu luôn tha thứ và chữa lành.

Trong bài Tin Mừng theo thánh Gioan hôm nay, Chúa hiện ra với mười một Tông đồ khi các ông đang ở trong căn phòng đóng kín cửa. Các ông sợ gì? Sợ người Do Thái, nhưng có lẽ còn một nỗi sợ sâu xa hơn: sợ chính Thầy mình. Bởi trong giờ phút Chúa chịu nạn, ngoài Gioan theo Chúa đến cùng, tất cả đều đã bỏ trốn.

Thế nhưng khi hiện ra, Chúa không trách móc hay kết án, mà trao ban bình an và sự tha thứ. Lời đầu tiên Ngài nói là: “Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con” (Ga 20, 19-31), Chính lời ấy đã biến các ông từ những con người sợ hãi trở thành những môn đệ thừa sai.

Trong đời sống hôm nay, Chúa vẫn tiếp tục bày tỏ lòng thương xót qua Bí tích Hòa giải, khi Ngài dùng chính môi miệng các linh mục để nói với chúng ta: “Cha tha tội cho con”.

Trong ngày đại lễ này, Đức cha đặt ra hai câu hỏi cho mỗi người. Thứ nhất, liệu chúng ta có thực sự mở lòng để đón nhận lòng thương xót của Chúa, và đồng thời biết mở lòng để thương xót anh chị em mình hay không? Thứ hai, khi sống lòng thương xót, chúng ta có quan tâm đến cả phần xác lẫn phần hồn không, hay chỉ dừng lại ở việc giúp đỡ vật chất mà quên đi việc tha thứ và cầu nguyện cho nhau?

Khi ý thức và sống điều đó trong đời sống đức tin hằng ngày, chúng ta thực hiện chính lời Chúa dạy: “Người ta nhìn thấy việc lành các con làm mà ngợi khen Cha các con trên trời”. Và cũng vậy, khi người khác nhận ra những việc làm đầy lòng thương xót nơi chúng ta, họ sẽ ngợi khen Thiên Chúa là Đấng giàu lòng xót thương.

Trong bối cảnh thế giới hôm nay, khi các cuộc xung đột tạm ngừng để hướng tới đối thoại và hòa bình, Đức Thánh Cha đã chủ

sự giờ canh thức cầu nguyện cho hòa bình thế giới tại Roma. Hiệp thông với ngài, Đức cha mời gọi cộng đoàn trong Thánh lễ hôm nay cùng dâng lời cầu nguyện cách đặc biệt cho hòa bình thế giới. Xin Chúa soi sáng các nhà lãnh đạo, để họ biết lấy tình yêu và lòng thương xót làm nền tảng cho mọi quyết định, hầu đem lại hòa bình đích thực cho nhân loại.

Phần phụng vụ Thánh Thể được cử hành cách sốt sắng và trang nghiêm, giúp cộng đoàn hiệp lòng cách sâu xa trong mẫu nhiệm tình yêu và lòng thương xót của Chúa.

Kết thúc.

Vào lúc 19 giờ, chương trình khép lại trong bầu khí ấm áp với lời tri ân chân thành từ chị trưởng, gửi đến Đức cha, quý cha đồng tế và các đoàn thể, giáo xứ đã hiện diện và hiệp thông. Những phần quà nhỏ được trao tặng như lời cảm ơn đến tất cả mọi người tham dự Thánh lễ hôm nay.

Thánh lễ diễn ra trong bầu khí trang nghiêm và sốt sắng. Bài giảng của Đức cha sâu sắc nhưng rất gần gũi, dễ hiểu, chạm đến tâm hồn người nghe. Đặc biệt, sự hiện diện của các em thiếu nhi Nghĩa Hiệp đã làm cho bầu khí thêm sinh động và đầy hy vọng. Phải chăng đó cũng là một dấu chỉ đẹp — như một nhịp cầu âm thầm dẫn đưa lòng Chúa thương xót đến với thế hệ trẻ hôm nay và mai sau?

Maria Quỳnh Linh

Ctv Tập San LCTX

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA

Tháng 05/2026

CẦU CHO MỌI NGƯỜI ĐỀU CÓ LƯƠNG THỰC

Xin cho tất cả mọi người, từ những nhà sản xuất lớn đến những người tiêu dùng nhỏ, cam kết tránh lãng phí thực phẩm và đảm bảo rằng mọi người đều có thể tiếp cận nguồn lương thực chất lượng.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC (Xin xem hình nơi trang bìa)

I-GIÁO HẠT PHÚ THỊNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

MỘT THOÁNG TÂM TÌNH NHÂN NGÀY HÀNH HƯƠNG

TT. LCTX SUỐI CÁT 10-04-2026

Ý cầu nguyện: Cầu cho các linh mục đang gặp khủng hoảng. Xin cho các linh mục đang trải qua những khoảnh khắc khủng hoảng ơn gọi, để các ngài tìm được sự đồng hành cần thiết và để cộng đoàn nâng đỡ các ngài bằng sự thấu hiểu và lời cầu nguyện (Ý cầu nguyện của Đức Thánh Cha tháng 04/2026).

Lòng Chúa Thương Xót, 10/04/2026 Hôm nay, cùng với các cộng đoàn HH. LCTX của Giáo phận Xuân Lộc, những người có lòng yêu mến LCTX và cách riêng anh chị em thuộc giáo hạt Phú Thịnh về TT. Hành hương LCTX của Giáo phận tại giáo xứ Suối Cát. ĐGM Giuse Đinh Đức Đạo; cha Quản hạt Gia Ray – Đặc trách HH. LCTX giáo phận, cha Quản hạt Phú Thịnh, quý cha Đặc trách HH. LCTX hạt và quý cha thuộc giáo hạt quây quần bên Bàn Thờ để tôn vinh LCTX và mừng lễ bốn mạng của HH. LCTX giáo hạt Phú Thịnh. Trong Thánh Lễ này, Đức Cha Giuse cầu nguyện cách riêng cho anh chị em HH. LCTX của giáo hạt Phú Thịnh, cách đặc biệt trong ngày mừng bốn mạng. Đức Cha mời gọi cộng đoàn cầu nguyện cho các linh mục đang gặp khủng hoảng.

Trước hết, trong niềm phấn khởi vui mừng của mọi người đến TT. LCTX Giáo phận, của những ngày mừng đại lễ Phục Sinh, với sự đón tiếp nồng nhiệt của BPV cấp giáo phận, quý chức và bà con giáo dân giáo xứ Suối Cát. Nhất là sự quan tâm, lo lắng của Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc trách HH. LCTX Giáo phận Xuân Lộc, đã mời gọi và tạo điều kiện thuận lợi cho dấu sự nằng nóng oi bức của những ngày đầu mùa hè khiến thể chất và tâm lý bà con có phần mỏi mệt sau một chặng đường dài di chuyển, cũng trở nên vui tươi khi được về bên TT Hành Hương và tấm lòng của các đồng nghiệp và đồng đạo bà con hội tụ, quây quần bên linh đài LCTX.

Khởi đầu lúc 14g30 với việc Lăn Chuỗi kính LCTX hiệp ý ĐTC, Cầu cho các linh mục đang gặp khủng hoảng. Xin cho các linh mục đang

trải qua những khoảnh khắc khắc khùng hoảng ơn gọi, để các ngài tìm được sự đồng hành cần thiết và để cộng đoàn nâng đỡ các ngài bằng sự thấu hiểu và lời cầu nguyện.

Sau giờ Lần Chuỗi LCTX, cha Giuse Mai Văn Tuyển, Đặc trách HH. LCTX Giáo hạt Phú Thịnh chia sẻ về lòng thương xót của Thiên Chúa dựa theo dụ ngôn Người Cha Nhân Hậu.

NGƯỜI CHA NHÂN HẬU – LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Kính thưa cộng đoàn,

Trong hành trình đức tin của mỗi người chúng ta, có lẽ không có trang Tin Mừng nào chạm sâu vào trái tim con người cho bằng dụ ngôn **Người Cha Nhân Hậu (Lc 15, 11-32)**. Đây không chỉ là một câu chuyện, mà là một tấm gương soi để mỗi người nhận ra chính mình, và hơn nữa, nhận ra trái tim của Thiên Chúa – một trái tim đầy lòng thương xót.

Hôm nay, chúng ta không chỉ nghe lại câu chuyện ấy, nhưng được mời gọi bước vào trong đó, để thấy mình nơi người em, nơi người anh, và nhất là để cảm nghiệm tình yêu của người cha.

Trước hết, hình ảnh người em là hình ảnh rất thật của con người tội lỗi, là hình ảnh của mỗi chúng ta khi rời xa Thiên Chúa. Người em xin chia gia tài và ra đi. Hành động đó không chỉ là một sự đòi hỏi vật chất, mà còn là một sự từ chối tình cha, một sự khẳng định: “Con muốn sống cuộc đời của con, không cần cha”. Bao nhiêu lần trong cuộc đời, chúng ta cũng đã như thế. Không cần nói thành lời, nhưng qua cách sống, qua chọn lựa, chúng ta đã đặt Chúa ra ngoài đời mình. Chúng ta chọn tiền bạc hơn Chúa, chọn thú vui hơn Chúa, chọn ý riêng hơn thánh ý Chúa.

Người em ra đi, tưởng rằng mình tìm được tự do, nhưng thực ra lại rơi vào tình trạng nô lệ. Từ một người con, anh trở thành kẻ chăn heo. Từ một người có tất cả, anh trở thành kẻ không còn gì. Đó chính là hậu quả của tội lỗi: không làm cho con người tự do hơn, nhưng làm cho con người mất phẩm giá, mất hướng đi, mất chính mình. Có những lúc trong cuộc đời, chúng ta cũng rơi vào những “miền đất xa” như thế: xa Chúa, xa những giá trị tốt đẹp, và tâm hồn trở nên trống rỗng, mệt mỏi, chán nản.

Nhưng điều đẹp nhất nơi người em không phải là anh đã phạm tội, mà là anh đã biết “hồi tâm”. Anh nhận ra tình trạng của mình, nhận ra mình đã sai, và quan trọng hơn, anh quyết định đứng lên trở về. Đây là bước ngoặt quan trọng nhất. Không phải ai phạm tội cũng biết quay về. Có người ở mãi trong tội, có người biện minh cho lỗi lầm của mình, nhưng người em thì khác: anh khiêm tốn nhìn nhận sự thật và can đảm trở về.

Anh trở về không phải với tư cách một người xứng đáng, mà với tâm tình của một người tội lỗi: “Con không đáng được gọi là con cha nữa”. Chính sự khiêm tốn đó mở cửa cho lòng thương xót. Và đó cũng là lời mời gọi cho mỗi chúng ta: không cần phải hoàn hảo mới đến với Chúa, nhưng chỉ cần một trái tim biết ăn năn và một bước chân quay về.

Thế nhưng, câu chuyện không dừng lại ở người em. Nếu chỉ có người em, thì dụ ngôn này mới chỉ nói về sự hoán cải của người tội lỗi. Nhưng Chúa Giêsu kể thêm hình ảnh người anh để nói đến một nguy cơ khác, một căn bệnh khác, âm thầm hơn nhưng cũng nguy hiểm không kém.

Người anh không bỏ nhà ra đi. Anh ở lại, làm việc chăm chỉ, giữ luật, sống đúng bổn phận. Nhìn bên ngoài, anh là người con hoàn hảo đấy. Nhưng khi em trở về, phản ứng của anh lại bộc lộ một sự thật: anh không có được trái tim giống người cha của anh và cũng không có trái tim của một người làm anh. Anh nổi giận, từ chối vào nhà, và trách móc cha: “Con hầu hạ cha bấy lâu...”. Anh xem tương quan của mình với cha như một sự phục vụ, một nghĩa vụ, chứ không phải là tình con thảo.

Đây là một lời cảnh tỉnh rất mạnh cho đời sống đức tin của chúng ta. Có khi chúng ta vẫn đi lễ, vẫn đọc kinh, vẫn làm việc đạo, nhưng trong lòng lại thiếu tình yêu, thiếu lòng thương xót. Chúng ta dễ rơi vào thái độ xét đoán, so sánh, ganh tị. Khi thấy người khác được tha thứ, được nâng đỡ, chúng ta không vui, mà lại khó chịu. Khi thấy người từng sai lỗi nay được đón nhận, chúng ta lại không chấp nhận.

Người anh không chỉ xa cha, mà còn xa em mình. Anh không gọi là “em con”, mà nói: “thằng con của cha đó”. Khi trái tim không có tình yêu, thì các mối tương quan cũng bị đổ vỡ. Và điều đáng buồn

nhất là anh đã ở trong nhà cha, nhưng lại không bước vào niềm vui của cha. Anh tự loại mình ra khỏi bữa tiệc, không phải vì cha không mời, mà vì anh không muốn.

Anh chị em thân mến, nếu người em là hình ảnh của tội lỗi rõ ràng, thì người anh là hình ảnh của một đời sống đạo khô cứng, thiếu tình yêu. Và nhiều khi, chính điều này lại nguy hiểm hơn, vì nó dễ làm cho ta ảo tưởng rằng mình đang ở gần Chúa, trong khi thực ra trái tim lại rất xa Ngài.

Và bây giờ, chúng ta chiêm ngắm nhân vật trung tâm của dụ ngôn: Người Cha Nhân Hậu. Chính người cha làm cho câu chuyện này trở nên tuyệt đẹp và đầy hy vọng.

Người cha không ngăn cản con ra đi. Ông tôn trọng tự do của con, dù biết rằng con có thể yếu đuối sai lỗi. Nhưng khi con ra đi, trái tim ông không bao giờ rời xa con. Ông vẫn chờ đợi. Tin Mừng nói rằng khi người con "còn ở đằng xa, thì cha đã trông thấy". Điều đó cho thấy ông không phải chỉ tình cờ thấy, mà là ngày nào ông cũng trông ngóng nơi cung đường mà trước đây người con đã quay lưng ra đi.

Rồi khi thấy con, ông "chạnh lòng thương". Lòng thương xót không phải là một ý tưởng, mà là một chuyển động của con tim thổn thức. Và từ con tim đó, ông chạy ra. Một người cha già chạy ra giữa đường, không giữ thể diện, không giữ khoảng cách. Ông không đợi con đến gần, nhưng chủ động bước trước. Đó chính là hình ảnh của Thiên Chúa: luôn đi bước trước để gặp gỡ con người.

Ông ôm lấy con, hôn lấy con, không để con nói hết lời xin lỗi tự thú. Ông không tra hỏi, không nhắc lại quá khứ, không bắt con phải chứng minh điều gì. Ông phục hồi tất cả: áo đẹp, nhẫn, dép – những dấu chỉ của phẩm giá làm con. Đối với ông, điều quan trọng không phải là con đã làm gì, mà là con đã trở về.

Không dừng lại ở đó, người cha còn ra ngoài với người anh. Ông không bỏ mặc anh trong cơn giận, nhưng nhẹ nhàng năn nỉ. Ông gọi: "Con à..." Một lời gọi đầy yêu thương. Ông muốn cả hai người con đều ở trong nhà, đều ở trong niềm vui.

Như vậy, lòng thương xót của Thiên Chúa không loại trừ ai: không loại trừ người tội lỗi, và cũng không bỏ rơi người khô khan

nguội lạnh. Thiên Chúa luôn tìm cách để cứu độ, để kéo mọi người vào trong tình yêu của Ngài.

Anh chị em thân mến, đứng trước dụ ngôn này, mỗi người chúng ta được mời gọi tự hỏi: tôi là ai? Là người em đang cần trở về với Chúa? Hay là người anh đang cần mở lòng để đón Chúa? Dù là ai, thì Tin Mừng hôm nay vẫn là một tin vui: luôn có một người Cha Nhân Hậu đang chờ chúng ta trở về.

Chúng ta không nên phải sợ hãi khi đến với Chúa. Chúng ta không cần phải đợi đến khi hoàn hảo. Chỉ cần một bước trở về, một lời xin lỗi chân thành, quyết tâm thay đổi và chúng ta sẽ gặp một vòng tay mở rộng.

Ước gì trong giờ chia sẻ này, mỗi người chúng ta can đảm trở về với Chúa, và đồng thời xin Chúa biến đổi trái tim mình, để chúng ta cũng biết sống lòng thương xót: biết tha thứ, biết cảm thông, biết đón nhận anh chị em mình.

Vì cuối cùng, điều đẹp nhất của người Kitô hữu không phải là không bao giờ vấp ngã, mà là luôn biết đứng lên, trở về, và biết yêu thương như chính Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta. Amen.

Kính thưa cộng đoàn,

Cao điểm của ngày hành hương hôm nay phải nói đến thánh lễ trọng thể kính Lòng Chúa Thương Xót, cũng là bốn mạng của HH. LTXC giáo hạt Phú Thịnh. Bài giảng của ĐGM. Giuse Đinh Đức Đạo quảng diễn cho mọi người nhìn ra được ý nghĩa của lòng thương xót Chúa qua Tin mừng Gioan 21, 1-14. Tóm lại, đoạn Tin Mừng này cho thấy: Chúa Giêsu luôn hiện diện, ngay cả khi các tông đồ thất bại và mệt mỏi. Khi vâng lời Chúa, con người sẽ sinh hoa kết quả. Và trên hết, Chúa phục sinh không xa cách, nhưng rất gần gũi, chia sẻ bữa ăn và nâng đỡ các môn đệ, cũng như chúng ta ngày hôm nay trong đời sống thường ngày.

Kính thưa cộng đoàn.

Trước khi ban phép lành kết lễ, Bà trưởng HH. LCTX giáo hạt Phú Thịnh có lời tạ ơn dâng lên Đức Cha, Quý Cha trong thánh lễ cũng đã dâng từng người, từng gia đình, nhất là những người bệnh tật, đau khổ và tội lỗi lên Thiên Chúa tình yêu, Đấng giàu lòng thương xót.

Đặc biệt cầu nguyện cho các Linh mục đang gặp khủng hoảng, xin cho các Linh mục đang trải qua những khoảnh khắc khủng hoảng ơn gọi để các Ngài tìm lại được sự đồng hành cần thiết và để cộng đoàn nâng đỡ các Ngài bằng sự thấu hiểu và lời cầu nguyện.

Để biểu tỏ lòng hiếu kính biết ơn cộng đoàn dâng lên Đức Cha Giuse lẵng hoa tươi thắm và món quà nhỏ.

Đáp lại tâm tình yêu mến của bà con giáo dân, Đức Cha Giuse cảm ơn bà đại diện và Cha Đặc trách HH. LCTX giáo phận lo lắng rất chu đáo cho bà con đến hành hương. Ngài cầu chúc cho mọi thành phần dân Chúa luôn được thăng tiến trong đời sống đức tin, đời sống mến Chúa yêu người. Đồng thời Ngài cầu chúc cho cộng đoàn sống trong mùa Phục Sinh đầy bình an, thánh thiện và hy vọng.

**Bài viết: LM Giuse Mai Văn Tuyên,
Đặc trách HH. LCTX Giáo hạt Phú Thịnh.
Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát.**

II-CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT NGÀY 01 THÁNG 05 NĂM 2026

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

14g00' – 17g30', Thứ Sáu, ngày 01.5.2026

Tại giáo xứ Suối Cát – Xuân Lộc

Giáo hạt Hồ Nai phụ trách

KÍNH THÁNH GIUSE THỢ

(x. ngày 01/5) (lễ phục Trắng)

Ý cầu nguyện

Cầu cho mọi người đều có lương thực. Xin cho tất cả mọi người, từ những nhà sản xuất lớn đến những người tiêu dùng nhỏ, cam kết tránh lãng phí thực phẩm và đảm bảo rằng mọi người đều có thể tiếp cận với nguồn lương thực chất lượng (Ý cầu nguyện của ĐTC tháng 05/2026).

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g30': Đón tiếp

14g30' – 15g00': Giờ kinh Lòng Thương Xót

15g00'– 15g30': Chia sẻ đề tài (Cha đặc trách hạt Hồ Nai)

15g30' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Cha đặc trách GP chủ sự).

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

Lm Giuse Trần Phú Sơn

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GP BẮC NINH

THÁNH LỄ TÔN VINH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

CHÚA NHẬT II PHỤC SINH, Ngày 12/04/2026.

Tại Đền LCTX Giáo Xứ Bến Đông, Giáo Phận Bắc Ninh.

Trong bầu khí tươi vui và hồng phúc của Mùa Phục Sinh, Chúa Nhật II Phục Sinh, ngày 12 tháng 04 năm 2026, cũng là ngày Giáo Hội long trọng mừng kính Lễ Lòng Chúa Thương Xót, toàn thể cộng đoàn các giáo hạt thuộc Giáo phận Bắc Ninh đã náo nức quy tụ về Đền Thánh Lòng Chúa Thương Xót, Giáo xứ Bến Đông để cùng nhau tôn vinh, cảm tạ và tin tưởng phó thác vào Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa.

Ngay từ những giờ đầu buổi sáng, dòng người từ khắp các giáo hạt đã lũ lượt đổ về Đền Thánh trong tâm tình sốt mến, hiệp nhất, tạo nên một khung cảnh tràn đầy sức sống đức tin.

Vào lúc 8 giờ 15 phút, nghi thức dâng hoa được cử hành trang trọng và sốt sắng với sự tham gia của 1.700 thành viên Đoàn Hoa Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) đến từ các giáo hạt trong Giáo phận. Những động tác dâng hoa thanh thoát, những đóa hoa tươi thắm kính dâng lên Chúa đã thể hiện trọn vẹn tấm lòng thảo hiếu, yêu mến và tôn kính của cộng đoàn đối với Lòng Thương Xót Chúa.

Đỉnh cao của ngày đại lễ là Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót được cử hành vào lúc 9g00, do Đức Cha Giuse Đỗ Quang Khang chủ tế. Cùng hiệp dâng Thánh Lễ với Đức Cha có Cha Đặc Trách Lòng Chúa Thương Xót cùng quý Cha trong Giáo phận.

Hiện diện trong Thánh Lễ có quý Thầy, quý Sơ và đặc biệt là hơn 6.000 thành viên CĐ LCTX đến từ khắp nơi trong Giáo phận, một con số nói lên sức sống mãnh liệt và tình yêu sâu sắc của cộng đoàn dành cho Lòng Thương Xót của Chúa.

Trong bài giảng, Đức Cha Giuse Đỗ Quang Khang đã sốt sắng nhắc nhở và mời gọi cộng đoàn suy chiêm mầu nhiệm Lòng Thương Xót qua cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô. Ngài nhấn mạnh rằng lời nguyện cầu: "*Vì cuộc Khổ Nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới*" chính là nền tảng đức tin và linh đạo sống mà mỗi thành viên CĐ LCTX được mời gọi thấm nhuần và thể hiện cụ thể trong môi trường sống của mình mỗi ngày, trong gia đình, trong cộng đoàn và giữa lòng xã hội.

Kết thúc Thánh Lễ, Chị Trưởng Ban Phục vụ Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận, đã đại diện toàn thể cộng đoàn LCTX trong Giáo phận dâng lên lời cảm ơn chân thành và sâu sắc đến: Đức Cha Giuse Đỗ Quang Khang, Quý Cha, đặc biệt Cha Đặc Trách LCTX, quý Thầy, quý Sơ và Toàn thể cộng đoàn đã không quản đường xa, cùng hiện diện, hiệp thông và dâng lên Chúa ngày lễ tràn đầy ân sủng này.

Thánh Lễ khép lại trong bầu khí ấm áp, huynh đệ và chan chứa niềm tin yêu vào Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa. Nguyện xin Lòng Chúa Thương Xót mãi là nguồn sức mạnh, niềm hy vọng và ánh sáng dẫn đường cho mỗi thành viên Cộng đoàn LCTX trong hành trình đức tin và chứng nhân giữa đời.

"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!"

Ban TT LCTX GP Bắc Ninh

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GP HẢI PHÒNG

**ĐẠI LỄ LÒNG KÍNH CHÚA THƯƠNG XÓT CẤP GIÁO PHẬN
LẦN THỨ NHẤT TẠI GIÁO XỨ KIM LAI** (Xem hình nơi trang bìa)

Sáng Chúa nhật, ngày 12/04/2026, Đức cha Vinh Sơn đã dâng Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót cấp Giáo phận, cùng với gần

2000 hội viên thuộc các cộng đoàn và các tín hữu yêu mến Lòng Thương xót Chúa tại nhà thờ Giáo xứ Kim Lai.

Vào lúc 8h30, cha Giuse Dương Hữu Tình – Đặc trách Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận đã hiệp lời cùng cộng đoàn, dâng lên Chúa những lời kinh và tâm tình cầu nguyện cho hoà bình của thế giới theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha, cùng cầu nguyện cho các thành viên trong Cộng đoàn Lòng Chúa thương xót tại Giáo phận.

Sau đó cha Đặc trách đã chia sẻ với cộng đoàn về việc hình thành và phát triển của Cộng đoàn LCTX trong Giáo phận. Mặc dù mới có 5 Cộng đoàn LCTX được thành lập theo quy chế hiện hành của Giáo phận, nhưng con số thành viên đã lên tới gần 2.000. Hầu như tất cả các Giáo xứ trong Giáo phận đều có những người yêu mến LCTX. Vì thế cha Đặc trách Giuse mong ước tại các giáo xứ, quý cha sẽ thành lập các cộng đoàn LCTX theo quy chế của Giáo phận.

Bên cạnh đó, Cha Đặc trách cũng giới thiệu về phù hiệu và ý nghĩa của việc đeo phù hiệu LCTX. Đồng thời, cha cũng giới thiệu đến quyển sách cầu nguyện với LCTX đã được thống nhất trong toàn Giáo phận.

Cha Giuse cũng chia sẻ với cộng đoàn hãy dùng những lời kinh LCTX để lôi kéo các thành viên trong gia đình cùng nhau cầu nguyện. Khởi đầu có thể gặp những khó khăn, nhưng nếu ta kiên trì mời gọi mọi người trong gia đình tham gia thì dần dần chắc chắn sẽ có những thu hoạch bất ngờ. Và khi mỗi thành viên trong gia đình cảm nghiệm được ơn lành từ LCTX thì mọi người sẽ yêu mến và năng cầu nguyện với LCTX.

Đúng 9h30, Đức cha Vinh sơn đã chủ tế Thánh lễ trọng thể cùng với các linh mục đồng tế và toàn thể cộng đoàn dân Chúa.

Mở đầu Thánh lễ, Đức cha Vinh sơn đã nhắc lại việc cổ võ và hình thành Cộng đoàn LCTX trên toàn thế giới. Cách riêng đối với Giáo phận Hải Phòng, tại các giáo xứ vào chiều thứ Sáu, các tín hữu vẫn quy tụ nhau và cầu nguyện với LCTX. Đặc biệt tại Đền thánh Hải Dương, Thánh lễ kính LCTX được diễn ra thường xuyên quy tụ đông đảo các tín hữu trong Giáo phận.

Và hôm nay, Thánh lễ LCTX cấp Giáo phận lần đầu tiên được tổ chức. Vì thế, Đức cha mời gọi cộng đoàn hãy hoán cải, trở về với Chúa mỗi ngày và chia sẻ tình yêu Chúa với tha nhân. Đồng thời, hiệp ý cùng Đức Thánh Cha Lê cầu nguyện cho hoà bình thế giới, cho các nơi đang còn chiến tranh.

Trong phần bài giảng, dựa theo Tin mừng thánh Gioan (20, 19-31), Đức cha đã nói đến nỗi sợ của các Tông đồ trước người Do thái sau khi Chúa Giêsu tử nạn. Nhưng Chúa phục sinh hiện ra với các ngài, trao bình an và củng cố niềm tin cho các tông đồ, đây chính là Lòng thương xót của Chúa. Đặc biệt trước băn khoăn của Tôma, Chúa Giêsu phục sinh vẫn kiên nhẫn hiện ra chứ không bỏ rơi ông. Ngay sau đó, Tôma và các tông đồ đã tuyên xưng niềm xác tín của mình, vượt trên nỗi sợ để trở thành những chứng nhân của Chúa.

Trong cuộc sống, mỗi người chắc hẳn cũng sẽ gặp những nỗi sợ riêng của mình, nhưng nếu mỗi người đón nhận được LCTX thì sẽ vượt qua như các Tông đồ.

Cuối bài giảng, Đức Cha nguyện chúc mỗi người luôn gắn bó, kết hợp với Chúa để có được dung mạo và trái tim của Lòng thương xót Chúa, nhờ đó ngang qua đời sống, tha nhân có thể đón nhận Lòng thương xót của Chúa.

Trước khi kết thúc Thánh lễ, cha Đặc trách Giuse đã gửi lời tri ân tới Đức cha, quý cha đồng tế và cộng đoàn đã hiện diện cùng nhau cầu nguyện, hiệp dâng Thánh lễ kính LCTX cấp Giáo phận đầu tiên. Đặc biệt, cha đặc trách cũng gửi lời cảm ơn tới cha Đa Minh Nguyễn Thế Hưng, Ban hành giáo và cộng đoàn Giáo xứ Kim Lai đã đăng cai tổ chức Thánh lễ.

Bày tỏ niềm vui, cha xứ Đa Minh, cũng gửi lời tri ân tới Đức cha, quý cha đồng tế, quý tu sĩ, các hội viên của các cộng đoàn LCTX trong Giáo phận và toàn thể cộng đoàn đã cộng tác để ngày lễ hôm nay được diễn ra tốt đẹp trong sự quan phòng của LCTX.

Đại lễ kính LCTX của Giáo phận đã khép lại, mọi người ra về với những khuôn mặt rạng rỡ của sự hân hoan, bình an trong niềm yêu mến và tín thác vào LCTX.

Bài viết: Ban Biên tập GP

THƯỜNG HUẤN GIÁO DÂN THÁNG 04/2026

BÀI I HỘI THÁNH LÀ THÂN MÌNH ĐỨC KITÔ ĐƯỢC BỀ RA CHO ĐỜI

Lm Giuse Maria Lê Quốc Thăng

Trong các bí tích đưa chúng ta vào hiệp thông sự sống của Thiên Chúa Cha, nuôi dưỡng và phát triển chúng ta, thì Bí tích Thánh thể là quan trọng nhất. Đức Kitô hiện diện đích thực dưới hình bánh và rượu để kéo dài và lưu truyền mãi mãi hiến tế trên đôi Canvê và làm cho chúng ta được sống sự sống của Người từ Thiên Chúa Cha. Chúa Giêsu đã nhấn mạnh tầm quan trọng của bí tích này trước khi Người chịu chết, trong bữa Tiệc ly, Người đã trao phó cho các Tông đồ quyền cử hành Thánh thể.

1. Thánh thể, tình yêu của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô:

Thánh Phaolô nhắc lại cho các tín hữu Côrintô, dường như đã quên sự cao trọng của Mầu nhiệm Thánh thể. Việc cử hành Thánh thể là loan báo cuộc tử nạn và phục sinh của Đức Giêsu Kitô trong sự trông đợi ngày Người trở lại. Thánh nhân đã nhắc nhở cho họ biết tầm quan trọng của bí tích này. Đó chính là sự hiện diện của chính Đức Kitô để hiệp nhất mọi người. Và cử hành bí tích này là loan truyền cuộc tử nạn và phục sinh vinh hiển của Đức Kitô (x. 1Cr 11, 23-26).

Khi tự hiến trên thập giá, Chúa Giêsu lấy chính mình làm lương thực ban cho nhân loại sự sống đời đời. Ngày nay, nơi Bí tích Thánh thể Chúa Giêsu vẫn không ngừng trao hiến chính mình vì yêu, để cho chúng ta được sống và sống dồi dào. Ngài đã tự hiến để ban chính Ngài là lương thực nuôi sống con người. Mình Máu Thánh Chúa Kitô là lương thực thỏa mãn được mọi thứ đói khát của con người trong cuộc lữ hành trần thế: Từ đói khát lương thực vật chất, đói khát công lý và tự do đến đói khát tình yêu và hy vọng. Thánh thể là sức lực cho người yếu đuối, là sự đỡ nâng cho người bệnh tật, là dầu chữa lành các vết thương và là của ăn đàng cho người hấp hối. Chúa Giêsu vẫn đang trao ban tình yêu của Thiên Chúa

Cha cho chúng ta trong hiến tế Thánh thể. Đón nhận Thánh thể là đón nhận tình yêu Thiên Chúa trong Chúa Giêsu, là sống mỗi tình của Thiên Chúa, để rồi sẽ trải lòng ra yêu thương mọi người.

2. Thánh thể mời gọi tình bác ái Kitô hữu:

Trong phép lạ Hóa bánh ra nhiều, Chúa Giêsu không làm phép lạ từ không ra có, nhưng Người làm phép lạ từ năm chiếc bánh và hai con cá là phần đóng góp của con người. Hơn nữa, khi các môn đệ đề nghị Chúa giải tán dân chúng để họ đi tìm kiếm thức ăn thì chính Người đã nói với các ông: các con hãy cho họ ăn đi (x. Lc 9, 11-17) Điều này cho thấy Chúa Giêsu muốn mời gọi sự cộng tác của con người vào trong công việc của Người. Chính từ sự đóng góp nhỏ nhoi của con người mà Chúa đã làm phép lạ. Trong Bí tích Thánh thể cũng thế, Mình Thánh Chúa được biến đổi từ chính của lễ do con người dâng hiến. Khi tiến dâng lễ vật, linh mục chủ tế chúc tụng Chúa đã rộng ban bánh và rượu là hoa màu ruộng đất, là sản phẩm của cây nho và là công lao của con người xin dâng lên Chúa để bánh và rượu trở nên Mình Máu Thánh Chúa. Khi khởi đầu phần Phụng vụ Thánh thể trong thánh lễ, linh mục chủ tế mời gọi: Anh chị em hãy cầu nguyện để lễ vật của tôi và của anh chị em...

Như thế, theo ý muốn của Thiên Chúa, Thánh thể cần có sự đóng góp của con người cho dầu nhỏ bé đến đâu đi nữa, Thiên Chúa vẫn cần đến, vẫn trân trọng sự đóng góp ấy. Nếu Thánh thể được hiến ban cho con người vì tình yêu thì sự đóng góp của con người để làm nên Thánh thể cũng là sự đóng góp vì tình yêu. Nói cách khác Thánh thể chính là lời mời gọi bác ái, mời gọi sự chia sẻ huynh đệ. Ngày nay, mỗi lần tham dự Thánh thể, Kitô hữu chúng ta không chỉ nhận mà còn phải biết trao ban, trao ban bằng đời sống bác ái huynh đệ. Chính mỗi người cũng phải trở nên tấm bánh bẻ ra cho đời.

3. Thánh Thể làm nên Hội Thánh là Thân Mình Đức Kitô được bẻ ra cho đời.

“Chúa Giêsu, vào đêm bị nộp, cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra và nói: ‘Đây là Mình Thầy, vì anh em mà hiến dâng. Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy’” (1Cr 11, 23-24). Phaolô nói về Thân Mình Chúa Giêsu theo hai cách: Thân xác hữu hình bị bẻ ra trong cuộc Khổ nạn và trao ban qua Phục sinh và cộng đoàn các tín hữu chính

là thân mình ấy trong mọi thời đại: được bẻ ra và trao ban cho thế giới. Ngài khẳng định: “Anh em là Thân Thể của Đức Kitô, và mỗi người là một chi thể” (1Cr 12, 27) Nghĩa là: Hội Thánh được mời gọi sống giữa thế gian với trạng thái bị bẻ ra vì sự hòa giải, vì sự sống của nhân loại. Bị bẻ ra không phải là thất bại, mà là phương thế để yêu và trao ban.

Tin Mừng ghi lại việc Chúa Giêsu làm phép lạ nuôi dân chúng đang đói. Trước sự do dự của các môn đệ: “Xin Thầy giải tán dân chúng”. Chúa đã trả lời: “Chính anh em hãy cho họ ăn đi!” (Lc 9, 13). Tin Mừng nói rõ: tất cả đều ăn và được no nê. Chúng ta tự hỏi: liệu xã hội chúng ta đang sống có thể nào đạt đến một điểm mà ở đó ai cũng no nê về lao động, đức tin, giáo dục, lương thực, và tự do? Ghi nhận tin tức mỗi ngày, câu trả lời dường như là “không”. Thế giới đầy chia rẽ, đầy chiến tranh, đầy áp bức bất công. Nhân loại phần đông vẫn trong cảnh khốn cùng. Người ta mất dần niềm tin vào khả năng của các nhà lãnh đạo trong việc phân phát lương thực, sự an sinh và tự do. Nhưng Lời Chúa không cho phép ta buông xuôi. Tin Mừng luôn kêu gọi Kitô hữu hãy nuôi sống người đói khát. Trong toàn bộ Kinh Thánh, “người đói” chính là: người xa lạ, kẻ mồ côi, người goá bụa, người bị bỏ rơi... Trong phép lạ Hóa bánh, các môn đệ đã ngần ngại trước đám đông quá lớn, không quen biết, nằm ngoài “vòng thân tín”. Phản ứng “hợp lý” của họ là giải tán mọi người. Nhưng Chúa Giêsu thì khác. Ngài tập trung vào nhu cầu của họ và tin vào quyền năng của Thiên Chúa: “Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ để phân phát cho dân” (Lc 9, 16). Hội Thánh và chính mỗi người Kitô hữu chúng ta cũng được mời gọi bẻ ra và trao ban. Ước gì chúng ta là một Dân Thánh Thể bị bẻ ra và được trao ban cho những người đói khát. Khi biết từ bỏ những điều mình muốn, để người khác nhận được những gì họ thật sự cần, dù chỉ là vụn bánh thừa, thì mọi người đều có thể được nuôi dưỡng bằng tình yêu và sự hiện diện thật của Chúa Kitô.

Hồi Tâm

1. Mỗi khi tham dự Thánh lễ, anh chị em có nhận ra tình yêu hy hiến của Chúa Kitô không?

2. Anh chị em đóng góp được gì mỗi khi tham dự thánh lễ? Hy lễ anh chị em dâng là gì?
3. Hội Thánh và chính mỗi Kitô hữu ngày nay cũng là tấm bánh được bẻ ra cho đời. Anh chị em hiểu và sống điều này như thế nào?

BÀI II

CANH TÂN THỰC HÀNH PHỤNG VỤ ĐỂ CỘNG ĐOÀN THỰC SỰ SỐNG THÁNH LỄ

Lm Anton Hà Văn Minh

Đức Bênêđictô XVI trong tông huấn *Sacramentum Caritatis* đã trình bày: “chính trong mẫu nhiệm chúng ta tin và cử hành chứa đựng một sự năng động làm nên nguyên lý của đời sống mới nơi chúng ta và làm nên khuôn mẫu cho đời sống Kitô hữu. ... Việc cử hành Thánh Thể, với tất cả sức mạnh của mình, tỏ hiện như là nguồn suối và chóp đỉnh của đời sống Kitô giáo”⁹. Vì thế việc cử hành Thánh Thể không chỉ là một hành vi tưởng nhớ, nhưng còn phải được hiện tại hóa trong đời sống Kitô hữu. “Là mẫu nhiệm để sống, Thánh Thể được hiến ban cho mỗi chúng ta trong điều kiện hiện tại, làm cho hoàn cảnh sống của chúng ta trở nên nơi sống hằng ngày sự mới mẻ của Kitô giáo... chính Bí tích Thánh Thể dẫn đưa chúng ta vào trong thực tại hằng ngày để mọi sự được thực hiện vì vinh quang của Thiên Chúa”¹⁰. Để Thánh lễ thực sự trở thành nguồn động lực cho cuộc sống của người Kitô hữu chúng ta cần phải canh tân việc thực hành phụng vụ. Việc canh tân này không nhằm thay đổi cấu trúc phụng vụ, Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II đã lên tiếng cách cương quyết trong việc tuân thủ các quy tắc của việc cử hành phụng vụ: “những quy luật phụng vụ được tuân giữ một cách trung thành. Những quy luật đó là một cách diễn tả cụ thể tính Giáo hội đích thực của Bí Tích Thánh Thể; đó là ý nghĩa sâu xa nhất của chúng. Phụng vụ không bao giờ là một sở hữu riêng tư của ai, kể cả chủ tế và cộng đoàn cử hành các Mẫu Nhiệm đó. ... Linh mục nào trung thành cử hành Thánh Lễ theo những quy

⁹ Đức Bênêđictô XVI, Tông Huân *Sacramentum Caritatis*, số 70.

¹⁰ Nt số 79.

luật phụng vụ và cộng đoàn nào tuân theo đó, chứng tỏ tình yêu của họ đối với Giáo Hội một cách âm thầm nhưng rõ rệt. ... Không ai được phép đánh giá thấp Mầu Nhiệm được trao trong tay chúng ta: nó cao cả đến nỗi không ai có thể đối xử với nó theo ý mình, không tôn trọng tính cách linh thánh và chiều kích phổ quát của nó”¹¹.

Việc canh tân thực hành phụng vụ được thực hiện trong các chiều kích mục vụ:

1-Vị tư tế cử hành Phụng vụ Thánh lễ

- Canh tân việc cử hành Thánh Thể

Trước tiên linh mục phải ý thức Thánh thể là 'lẽ sống chính yếu và trung tâm của đời sống linh mục, nên cử hành Thánh lễ, người linh mục phải ý thức việc cử hành phải là hành vi dự phần vào thực tại siêu nhiên. Do đó, khi cử hành Thánh Thể, người Linh mục không chỉ là "dụng cụ" cử hành cách máy móc, nhưng phải thực sự hòa nhập vào biến cố đang cử hành, như vậy người Linh mục trao ban ân huệ sự sống không đơn thuần như là một khí cụ, nhưng như là một 'tác nhân dự phần' vào sự sống¹². Công đồng Vat. II đã khẳng định: "Như thừa tác viên của những việc thánh, nhất là trong Hiến Tế Thánh Lễ, các Linh mục đặc biệt là hiện thân của Chúa Kitô, Đấng đã tự hiến chính mình làm lễ vật thánh hóa nhân loại; và như thế, các ngài được mời gọi bắt chước điều các ngài đang thi hành, vì khi cử hành mầu nhiệm Chúa chịu chết, các ngài phải khắc chế chi thể mình khỏi tật xấu và dục vọng. [...] Như vậy, trong khi liên kết hành động của Chúa Kitô Linh mục, hằng ngày các Linh mục tự hiến toàn thân cho Chúa, và trong khi được Mình Chúa Kitô nuôi dưỡng, tự thâm tâm mình, các ngài tham dự vào tình yêu của Đấng đã tự hiến làm lương thực nuôi các tín hữu. Trong khi thi hành các Bí Tích, các ngài cũng hiệp nhất với ý muốn và tình yêu của Chúa Kitô; và các ngài thể hiện sự hiệp nhất đó một cách đặc biệt" (PO số 13).

Do đó việc canh tân thực hành phụng vụ đòi hỏi người linh mục khi cử hành Thánh lễ phải đi ra khỏi một thói quen máy móc,

¹¹ Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II, Thông điệp Ecclesia de Eucharistia, số 52

¹² X. Lm Anton Ha Văn Minh, Linh Mục hồng ân cho nhân loại, NXB Tôn giáo 2010, tr.61.

nhưng luôn ý thức mình hành động như một Đức Kitô trên Thập giá, vì thế, trước khi cử hành Thánh lễ, người linh mục cần một thời gian tĩnh lặng để chuẩn bị tâm hồn giúp “người linh mục bước vào sự hiệp thông sâu thẳm hơn với Chúa và sẽ nâng đỡ người Linh mục sẵn sàng để mình bị chiếm hữu bởi tình yêu của Thiên Chúa, và trở nên chứng nhân của Ngài trong mọi hoàn cảnh, ngay cả trong lúc khó khăn hay u tối”¹³.

- ***Canh tân bài giảng***

Đức Bênêđictô XVI đã khẳng định: “Bài giảng lễ là một phần của hành động phụng vụ; bài giảng lễ có chức năng giúp hiểu biết Lời Thiên Chúa rộng rãi hơn và hữu hiệu hơn trong đời sống các tín hữu... Bài giảng phải giúp hiểu Mầu nhiệm đang được cử hành, mời người ta dẫn thân cho sứ mạng, khi chuẩn bị cho cộng đoàn tuyên xưng đức tin, cầu nguyện phổ quát và cử hành phụng vụ Thánh Thể. Vì thế, do thừa tác vụ chuyên biệt, những ai được đề cử lo việc giảng dạy, phải rất quan tâm đến bốn phận này. Phải tránh những bài giảng mơ hồ và trừu tượng, che giấu mất tính đơn giản của Lời Thiên Chúa, cũng như phải tránh những kiểu nói lan man lạc đề vô bổ rất có thể lôi kéo chú ý đến người giảng hơn là chú ý đến trọng tâm của sứ điệp Tin Mừng”¹⁴.

Do đó trong việc canh tân thực hành Phụng vụ, vị giảng lễ phải chuẩn bị bài giảng bằng suy niệm và cầu nguyện, Đức Phanxicô đã mạnh dạn lên án những ai không chuẩn bị bài giảng, ngài nói: “Một người giảng thuyết không chuẩn bị thì không ‘có thần khí’; họ là người bất lương và vô trách nhiệm đối với các ân huệ họ đã nhận”¹⁵. Bài giảng phải rõ ràng, dễ hiểu, mang lại cảm hứng để làm sao người nghe cảm nhận được Lời của Chúa đang thực sự trào dâng nơi chính con người giảng thuyết. Do đó, người giảng thuyết trước tiên phải để cho lời Thiên Chúa lay động mình một cách sâu xa và thấm nhập vào trong đời sống hằng ngày của mình. Như vậy, giảng chủ yếu là ở hoạt động quá sâu xa và hiệu quả ấy, đó là ‘thông truyền cho người khác điều mình đã chiêm ngắm’¹⁶

¹³ Đức Bênêđictô XVI, Tông Huân Sacramentum Caritatis, số 80

¹⁴ Đức Bênêđictô XVI, Tông Huân Verbum Domini, số 59

¹⁵ Đức Phanxicô, Tông Huân Evangelii Gaudium, số 145

¹⁶ Nt số 150

Trên đường hướng canh tân việc thực hành phụng vụ, Đức Giáo hoàng Phanxicô nhắn nhủ: “Người giảng thuyết trước hết phải phát triển một sự thân mật sâu xa với Lời Chúa. Hiểu biết các khía cạnh ngôn ngữ hay chú giải chắc chắn là cần nhưng không đủ. Họ cần đến với Lời Chúa bằng một con tim ngoan ngoãn và cầu nguyện, để Lời thấm sâu vào các tư tưởng và tình cảm của họ và tạo một cái nhìn mới nơi họ”¹⁷, vì vậy bài giảng cần ngắn gọn điều chính yếu giúp cộng đoàn hiểu và sống Tin Mừng. Thánh Giáo hoàng Phaolô VI đã nói: “các tín hữu... mong đợi nhiều từ bài giảng, và sẽ được rất nhiều lợi ích từ bài giảng, miễn là nó đơn sơ, rõ ràng, trực tiếp và thích hợp”¹⁸

2- Việc tham dự phụng vụ của cộng đoàn

Qua Bí tích Rửa tội, mỗi tín hữu đều dự phần vào chức linh mục của Chúa Kitô, được gọi là chức linh mục cộng đồng, với chức linh mục này các tín hữu đều “tham dự vào việc dâng Thánh lễ và thi hành chức tư tế đó bằng việc lãnh nhận các bí tích, cầu nguyện và tạ ơn, bằng chứng tá đời sống thánh thiện, từ bỏ mình và bác ái tích cực” (LG số 10). Vì thế, mỗi tín hữu đều được mời gọi thi hành chức tư tế vương giả qua việc “tham dự phụng vụ thánh với thái độ sẵn sàng của một tâm hồn ngay thẳng, hòa hợp tâm trí với lời đọc bên ngoài, và cộng tác với ân sủng trên trời, để đừng nhận lãnh ơn Chúa cách vô ích. Vì vậy, các mục tử không chỉ chú tâm tuân giữ các qui luật trong các hành vi phụng vụ để cử hành thành sự và hợp pháp, nhưng còn phải làm cho các tín hữu tham dự phụng vụ cách ý thức, tích cực và mang lại nhiều hoa trái (SC số 11).

Như thế nào là tham dự Thánh lễ tích cực? Đức Bênêđictô XVI đã trả lời: Cần giải thích rõ rằng từ “*tham dự*” không có ý nói đến một hoạt động đơn thuần bên ngoài trong buổi cử hành. Thật ra, sự tham dự tích cực theo cách gọi của Công Đồng phải được hiểu bằng những thuật ngữ chuẩn xác hơn, dựa trên nền tảng một hiểu biết rộng lớn hơn về mầu nhiệm đang được cử hành và mối liên hệ của nó với đời sống hàng ngày¹⁹. Hiến chế của Công Đồng về Phụng Vụ Thánh khuyến khích các tín hữu tham dự vào phụng vụ

¹⁷ Nt số 149.

¹⁸ Thánh Giáo hoàng Phaolô VI, Tông Huấn *Evangelii Nuntiandi*, số 33

¹⁹ Đức Bênêđictô XVI, Tông Huấn *Verbum Domini*, số 52

Thánh Thể không phải “như những khách bàng quan, câm lặng”, mà như những người tham dự “hành động thánh một cách ý thức, thành kính và linh động” (SC 20). Giá trị của lời thúc giục này chưa hề suy giảm. Công Đồng còn nói rằng các tín hữu “được đào tạo bởi Lời Chúa, được bổ sức nơi bàn tiệc Mình Chúa; họ tạ ơn Chúa; và trong khi dâng lễ vật tinh tuyền, không chỉ nhờ tay linh mục mà còn liên kết với ngài, họ tập dâng chính mình; và ngày qua ngày, nhờ Đức Kitô Đấng Trung Gian, họ được cuốn hút vào trong tình liên kết với Thiên Chúa và với nhau” (SC số 48).

- *Canh tân việc tham dự Thánh lễ*

Có thể nói, người Công giáo Việt Nam đến nhà thờ tham dự Thánh lễ vào các ngày Chúa nhật và lễ trọng với con số đáng khích lệ. Tuy nhiên nhìn vào con số giáo dân tham dự Thánh lễ chúng ta vẫn không thể không suy nghĩ về thái độ tham dự Thánh lễ của người giáo dân, vì thái độ bên ngoài xem ra việc đi dâng lễ chỉ nhằm đến giữ luật buộc, chứ không thực sự mang lấy tâm tình tham dự Thánh lễ đúng nghĩa như Công đồng mong muốn.

Vì thế, lời mời gọi canh tân trong việc thực hành phụng vụ chính là thay đổi thái độ khi tham dự thánh lễ. Việc thay đổi đó đã được Đức Bênêdictô XVI chỉ dẫn, đó là “tinh thần hoán cải thường xuyên, là đặc điểm đời sống của tất cả các Kitô hữu. Khó mà hy vọng có được sự tham dự tích cực trong phụng vụ Thánh Thể, nếu như chỉ tiếp cận ở bề mặt, mà không hề rà xét đời sống. Sự điều chỉnh nội tâm có thể được nâng đỡ nhờ hồi tưởng và thỉnh lặng ít nhất đôi phút trước khi phụng vụ bắt đầu, nhờ chay tịnh và, nếu cần thiết, nhờ Bí tích Hoà Giải. Một tâm hồn hoà giải với Thiên Chúa mới có thể tham dự phụng vụ đúng nghĩa”²⁰.

Sống Thánh lễ là yêu cầu khẩn thiết mà mỗi người Kitô phải tỏ bày trong cuộc sống. Nền tảng của hành vi này chính là Thánh Thể. Quả thật, “trong mọi hành vi của đời sống, người Kitô hữu được mời gọi bày tỏ việc phượng tự đích thực dành cho Thiên Chúa. Chính trong việc phượng tự đích thực mà căn tính Thánh Thể của đời sống Kitô hữu bắt đầu hình thành. Vì liên hệ đến cả thực tại nhân loại của tín hữu trong đời sống cụ thể hằng ngày, Thánh Thể

²⁰ Đức Bênêdictô XVI, Tông Huân Sacramentum Caritatis số 55

có khả năng ngày qua ngày tạo nên sự biến đổi nơi con người, được mời gọi trở nên hình ảnh của Con Thiên Chúa²¹. Để đạt được điều này, đòi hỏi mỗi người Kitô hữu phải thực sự tham dự Thánh lễ cách trọn vẹn, sự tham dự toàn vẹn chỉ xảy ra khi các tín hữu đích thân tiến đến bàn thờ rước Lễ (SC số 55).

- ***Canh tân thái độ lắng nghe Lời Chúa***

Phần nhiều người giáo dân Việt Nam không quan tâm lắm đến việc lắng nghe Lời Chúa trong Thánh lễ, vì vậy Lời Chúa được công bố trong Thánh lễ không ảnh hưởng nhiều đến thái độ sống Thánh lễ trong cuộc sống thường ngày. Có thể, nhiều người giáo dân không nhận ra rằng: “Giáo Hội là một cộng đoàn lắng nghe và công bố Lời Thiên Chúa. Giáo Hội không kín múc lấy sự sống từ chính mình nhưng từ Tin Mừng và từ Tin Mừng này, Giáo Hội vẫn lại luôn luôn rút ra được một định hướng cho hành trình của mình”²². Và Lời Chúa là nền tảng của hành vi phụng vụ, “chính việc cử hành phụng vụ trở thành một việc công bố liên tục, đầy đủ và hữu hiệu Lời Thiên Chúa. Chính vì thế, Lời Thiên Chúa, được công bố đều đặn trong phụng vụ thì luôn sống động và hữu hiệu do quyền năng của Chúa Thánh Thần, và thể hiện tình yêu của Chúa Cha không bao giờ ngừng tác động nơi mọi người”²³. Vì thế, việc lắng nghe Lời Chúa trong Thánh lễ là yếu tố cần thiết để tăng triển đời sống Kitô hữu, vì “khi Thánh Kinh được đọc trong Hội Thánh, chính Thiên Chúa nói với Dân của Ngài, và chính Đức Kitô công bố Tin Mừng, bởi Người hiện diện trong Lời của Người”²⁴. Để đời sống Kitô hữu thực sự chiếu tỏa ánh sáng Lời Chúa, mỗi người khi tham dự Thánh lễ phải chú tâm lắng nghe Lời Chúa được công bố trong Phụng vụ, bởi khi “Lời Chúa được lắng nghe và đón nhận trong tinh thần hiệp thông với Hội Thánh và với nhận thức rõ ràng sự duy nhất của nó với Bí tích Thánh Thể”²⁵ đời sống người Kitô sẽ được biến đổi nhờ năng lực của Lời Chúa, nhờ đó họ sẽ trở thành người môn đệ thừa sai đích thực.

²¹ Nt số 71.

²² Đức Bênêdictô XVI, Tông Huân Verbum Domini số, số 51

²³ Sách Lễ Rôma, *Trình bày tổng quát về Sách Bài đọc trong Thánh Lễ*, s. 4.

²⁴ X. Đức Bênêdictô XVI, Tông Huân Sacramentum Caritatis số 45

²⁵ Nt.

- ***Canh tân việc hiệp thông Thánh Thể***

Việc hiệp thông Thánh Thể là nguồn mạch sự sống của các tín hữu, qua việc hiệp thông này, người Kitô hữu nhận ra rằng sự sống nhận lãnh từ Thánh Thể không chỉ kết nối trong sự hiệp thông với Chúa nhưng dẫn đưa người tín hữu vào mối dây hiệp thông huynh đệ với cộng đoàn Giáo Hội, được gọi là Thân thể máu nhiệm của Chúa Kitô. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II đã nói: "Nhờ thông hiệp vào Mình Chúa Kitô, Giáo Hội ý thức càng ngày càng sâu hơn căn tính của mình: 'Giáo Hội ở trong Chúa Kitô một cách nào đó là bí tích, nghĩa là dấu chỉ và dụng cụ của sự kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa và sự hiệp nhất toàn thể nhân loại'"²⁶

Giáo huấn Giáo hội dạy về việc cần thiết phải hiệp thông Thánh Thể: "Những gì lương thực vật chất mang lại cho sự sống thể xác, thì việc rước lễ thực hiện điều này cách kỳ diệu cho đời sống thiêng liêng của chúng ta. Việc hiệp thông với thân mình Đức Kitô phục sinh, một thân mình 'nhờ Chúa Thánh Thần, đã được sống và có sức ban sự sống', bảo toàn, phát triển và canh tân đời sống ân sủng đã nhận được trong bí tích Rửa Tội. Sự tăng trưởng như vậy của đời sống Kitô hữu cần được nuôi dưỡng bằng việc rước Thánh Thể, là Bánh cho cuộc lữ hành của chúng ta, mãi cho đến giờ chết; lúc đó Bánh sẽ được ban cho chúng ta như Cửa ăn đàng"²⁷. Việc hiệp thông Thánh Thể còn được coi như việc ngồi vào bàn tham dự bữa tiệc do chính Chúa dọn, cho nên người hiệp lễ cần phải dọn mình cách thích đáng, yếu tố cần thiết để được hiệp thông Thánh Thể là cần phải ở trong tình trạng không vướng mắc ngăn trở cho việc hiệp thông, chẳng hạn không vướng mắc tội trọng. Ngoài ra "thái độ bên ngoài (cử chỉ, cách ăn mặc) phải biểu lộ lòng tôn kính, sự trang trọng và niềm vui của giây phút được đón Chúa là vị thượng khách của chúng ta"²⁸

- ***Canh tân lòng trí trong việc tham dự Thánh lễ***

Các tín hữu được mời gọi thể hiện tâm tình yêu mến trong việc tham dự Thánh lễ với tinh thần cộng tác tích cực sống động theo

²⁶ Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Thông điệp Ecclesia de Eucharistia, s

²⁷ Sách Giáo lý Hội Thánh Công giáo, số 1392

²⁸ Nt số 1387

sự chỉ dẫn của Giáo Hội qua các qui tắc cử hành Phụng vụ: “Để thăng tiến và biểu lộ sự tham dự tích cực của tín hữu, các sách phụng vụ mới ban hành đưa ra, theo ý của Công đồng, những lời tung hô của dân chúng, những câu đáp, thánh vịnh, điệp ca, bài hát, cũng như các hành động và cử chỉ, thái độ thân thể, và đã cẩn thận cho giữ tinh lặng thánh vào thời điểm thích hợp, cũng tiên liệu trong luật chữ đỏ những phần thuộc về tín hữu”²⁹. Vì thế chúng ta không thể là những con người thụ động khi tham dự Thánh lễ khi chúng ta không cùng với mọi người đáp xưng, cùng cất tiếng hát chung hoặc đọc những gì liên quan đến phần dành riêng cho Giáo dân. Tuy nhiên Giáo huấn của Giáo hội cũng lưu ý: “Dù buổi cử hành phụng vụ cần đến sự tham dự tích cực của mọi tín hữu, nhưng không phải vì thế mà nhất thiết mọi người phải làm cái gì khác với những cử chỉ và thái độ thân thể đã được trù liệu”³⁰.

Cũng có chủ trương rằng, để cho người tín hữu tham gia tích cực hơn vào việc dâng lễ, cần có những hình thức hấp dẫn, lôi cuốn trong việc cử hành phụng vụ. Dĩ nhiên phụng vụ không là cơ chế khô cứng, Công đồng Vatican II có quan tâm tới những phát triển và đổi mới cơ chế phụng vụ. Tuy nhiên Đức Bênêđictô XVI đã khuyến cáo: “ngày nay đang có nhiều khuynh hướng muốn lấp ráp thêm hoặc tháo gỡ bớt các cơ chế phụng vụ. Chuyện này không phù hợp với bản chất của phụng vụ. Không phải đơn giản các ủy ban giáo sư tự nghĩ ra chuyện làm sao để phụng vụ được tốt hơn về mặt mục vụ, để nó được thực tế hơn hay là gì gì đi nữa. Nhưng ta phải coi xem chỗ nào cần và có thể thêm gì, chỗ nào cần và có thể bớt gì, trong sự quan tâm lớn tới khối hành trang đã có từ nhiều thế kỷ. Và đây có thể là lời cảnh cáo quan trọng đối với tất cả những ai có trách nhiệm với phụng vụ: Họ nên thi hành công tác với tinh thần phục vụ những gì đã sinh động lớn lên, những gì đã từ bao thế kỷ nay mang lại cho ta đức tin, chứ đừng nghĩ mình là những kẻ toàn năng, có thể sáng tạo hoặc chế biến ra được cái hay hơn”³¹.

Kết:

²⁹ Bộ Phụng tự Thánh và Kỷ luật Bí tích, Huấn thị *Redemptionis Sacramentum*, số 39

³⁰ Nt số 40

³¹ Joseph Ratzinger, *Thiên Chúa và Trần thế*, chuyển ngữ: Phạm Hồng Lam, NXB Tôn giáo 2011, tr. 419-420

Thánh lễ là nguồn sống và chóp đỉnh của đời sống Kitô giáo, vì Thánh lễ đồng thời vừa là khởi đầu vừa là hoàn tất phụng tự mới và tối hậu³², vì thế việc canh tân thực hành phụng vụ cần thiết, để đời sống Kitô hữu được đâm rễ sâu từ việc tham dự Thánh lễ cách tích cực và sống động, bởi "đời sống đức tin sẽ gặp nguy hiểm khi người ta không còn cảm thấy khao khát tham dự vào việc cử hành Thánh Thể, là lúc tưởng niệm chiến thắng phục sinh"³³.

Trong việc canh tân này, người giáo dân cần được khuyến khích tham gia vào việc cử hành Thánh lễ theo phận việc có thể, như đọc sách, giúp lễ, trao mình Thánh Chúa. Đức Bênêđictô XVI đã nói: "Cái đẹp và sự hài hoà của phụng vụ được diễn tả đầy ý nghĩa trong trật tự mà theo đó mọi người được mời gọi tham dự cách tích cực. Điều này bao hàm sự hiểu biết về các vai trò có tính phẩm trật phân biệt nhau trong buổi cử hành"³⁴. Tuy nhiên Đức Thánh cha cũng nhắc nhở: "sự tham dự tích cực tự nó không tương đương với việc thực thi một tác vụ chuyên biệt nào. Sự tham dự tích cực của người tín hữu sẽ không ích lợi gì nếu như lẫn lộn vì không thể phân biệt được trong sự hiệp thông Hội Thánh các chức năng khác nhau thuộc riêng từng người"³⁵. Vì thế "Giáo dân, mỗi khi được mời gọi góp phần vào buổi cử hành Phụng vụ, phải được chuẩn bị thích đáng và được chọn thể theo đời sống Kitô hữu, đức tin, hạnh kiểm và lòng trung thành của họ đối với Huấn Quyền của Hội Thánh. Họ nên được huấn luyện về Phụng vụ hợp với tuổi tác, điều kiện, lối sống và trình độ kiến thức tôn giáo của họ. Không nên chọn người mà việc chỉ định có thể gây khó chịu cho giáo dân"³⁶

Việc canh tân thực hành phụng vụ để giúp người tín hữu không đóng khung đức tin của mình trong nhà thờ, nhưng cần phải thực hành trong đời sống thường nhật việc thờ phượng được tỏ bày trong thánh lễ, bởi nói như Đức Bênêđictô XVI: "Ơn gọi đích thực

³² X Đức Bênêđictô XVI, Tông Huân Sacramentum Caritatis số 70

³³ Nt số 73.

³⁴ Nt số 53.

³⁵ Nt.

³⁶ Bộ Phụng tự Thánh và Kỷ luật Bí tích, Huấn thị Redemptionis Sacramentum, số 46

của mỗi người chúng ta hệ tại ở việc trở nên tấm bánh được bẻ ra cho sự sống của thế giới cùng với Chúa Giêsu³⁷.

BÀI III

CHIÊM NIỆM TRƯỚC THÁNH THỂ: NƠI ÔM ẤP VÀ NÂNG ĐỖ SỨ VỤ

PX. Nguyễn Thái

Bạn đã từng một lần dừng chân bên cánh đồng lúa chín vàng, ngược lên bầu trời xanh trong mát, để cảm nhận sự bình yên và sức sống tràn đầy? Cánh đồng ấy chỉ có thể xanh tốt và kết trái ngọt ngào khi được chăm bón và tưới tắm không ngừng. Đời sống thiêng liêng nơi tâm hồn chúng ta cũng vậy, đặc biệt trong hành trình làm chứng cho Tin Mừng, không thể trưởng thành và sinh hoa kết quả nếu thiếu vắng một mạch nguồn nuôi dưỡng sâu thẳm.

Thánh Thể chính là mạch nguồn ấy - nơi Chúa Giêsu trao ban chính Mình và Máu Ngài để ôm ấp, thông truyền sức mạnh, và nâng đỡ chúng ta trên những nẻo đường sứ vụ đầy thử thách. Chiêm niệm trước Thánh Thể là khoảnh khắc dừng lại, tĩnh lặng để đón nhận sự ân cần nâng đỡ, để tâm hồn ta được tái tạo trong tình yêu và sức sống của Thiên Chúa; từ đó, tâm hồn trở nên quảng đại, yêu thương và dũng cảm bước đi như những môn đệ thừa sai thực sự.

1. Chiêm Niệm Trước Thánh Thể: Nguồn Mạch Tình Yêu Vô Biên

Chiêm niệm trước Thánh Thể không đơn thuần là nhìn ngắm bánh và rượu đã hóa nên Mình Máu Chúa, mà là mở rộng tâm hồn để đón nhận nguồn mạch tình yêu vô tận của Thiên Chúa. Thánh Thể là dấu chỉ tình yêu đích thực, nơi Chúa Giêsu tự nguyện mang lấy thân phận nhân loại, với mọi yếu đuối, đau thương và tội lỗi. Đứng trước Thánh Thể, ta không chỉ tiếp cận bằng lý trí, mà bằng cả con tim và thân xác, để cảm nghiệm tình yêu ấy một cách sống động và sâu sắc. "Ta là bánh trường sinh từ trời xuống. Ai ăn bánh

³⁷ Đức Bê-nê-đi-cô XVI, Tông Huân Sacramentum Caritatis số 88

này, sẽ được sống muôn đời; và bánh Ta sẽ ban tặng, chính là thịt Ta đây, để cho thế gian được sống.” (Ga 6, 51)

Tình yêu trong Thánh Thể là điểm tựa vững vàng. Ở đó, ta không chỉ đến để xin điều gì, mà được “ôm ấp” trong vòng tay dịu dàng, nơi mọi vết thương tâm hồn được chữa lành.

2. Thánh Thể: Nguồn Sống Sinh Động Của Tình Yêu Mến Chúa

Thánh Thể không chỉ lưu giữ tình yêu Thiên Chúa, mà còn tuôn đổ trào dâng nguồn sức sống linh thiêng, khiến lòng ta bùng lên ngọn lửa đức tin và lòng yêu mến. Khi ngắm nhìn Mình Thánh Chúa, tâm hồn ta thức dậy, nhận được sức mạnh để yêu thương và can đảm bước vào sứ vụ truyền giáo với lòng nhiệt huyết. “Mỗi lần ăn bánh và uống chén này, là anh em loan truyền Chúa đã chịu chết cho đến ngày Người đến” (1 Cr 11, 26).

Sau mỗi Thánh lễ, khi rước lấy Mình Máu Thánh, chúng ta được mời gọi cảm nghiệm mối dây liên kết mật thiết với Đức Kitô - Đấng hiền lành, toàn năng và khiêm nhường đến vô cùng. Tình yêu mến Chúa không chỉ là khái niệm trừu tượng, mà là nguồn sống động biến đổi tâm hồn, nâng đỡ ta trở nên trong sáng và sẵn sàng đón nhận mọi thách đố trong hành trình thi hành sứ vụ.

3. Thánh Thể – Nơi Ôm Ấp Và Nâng Đỡ Sứ Vụ Thừa Sai

Trên hành trình thừa sai, mỗi môn đệ đều cần Thánh Thể như điểm tựa vững chắc để tâm hồn được ôm ấp và nâng đỡ. Khi ta đứng trước Mình Thánh Chúa, dâng trọn tâm trí và con tim trong đôi tay yêu thương của Ngài, ta cảm nhận được niềm an ủi khi thất bại, được tiếp sức khi mệt mỏi, được soi sáng trong lúc hoang mang. “Hãy đến với Thầy, hỡi những kẻ lao nhọc và mang gánh nặng, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Hãy lấy ách của Thầy mà mang, và hãy học cùng Thầy, vì Thầy hiền lành và khiêm nhường, tâm hồn các con sẽ được yên nghỉ” (x Mt 11, 28-30).

Chúa Thánh Thể không chỉ là thực phẩm thiêng liêng nuôi dưỡng đời sống cá nhân, mà còn là nguồn sức mạnh thần linh thiết yếu để ta can đảm bước ra giữa đời, làm chứng cho Tin Mừng từ gia đình, cộng đoàn, cho đến xã hội. Nhà Tạm không chỉ là nơi dừng chân cầu nguyện, mà còn là nơi kín múc ân sủng để sống chứng nhân kiên cường.

Chứng Nhân Về Thánh Thể

Bản thân tôi không thường xuyên có những giờ cầu nguyện lâu dài bên Thánh Thể mỗi ngày. Nhưng nhờ các dịp linh thao và các khóa tĩnh huấn Cursillo, tôi đã trải nghiệm khao khát sâu sắc được ở bên Chúa Thánh Thể, được nuôi dưỡng bởi tình yêu của Ngài. Mỗi lần ngồi bên Thánh Thể là một lần tâm hồn tôi được rửa sạch, sưởi ấm và tăng trưởng lòng tín thác vào Thiên Chúa. Tôi cảm nhận gần gũi câu thánh vịnh quen thuộc: “Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì. Trong đồng cỏ xanh tươi, Người cho tôi nằm nghỉ. Người đưa tôi tới dòng nước trong lành và bổ sức cho tôi” (Tv 23, 1-3).

Ngồi chiêm ngắm Thánh Thể Chúa, tôi không cần sự ồn ào hay tiện nghi vật chất, chỉ cần một nơi yên tĩnh đủ để lặng thinh bên Chúa, cảm nhận sự ôm ấp dịu dàng và nguồn nâng đỡ tinh thần vững chắc cho hành trình sứ vụ đã chọn. Nhìn lại chặng đường đời, tôi nhận ra mọi bước đi dù yếu đuối và đầy tội lỗi, đều được Thiên Chúa chở che, nâng đỡ, và mời gọi trưởng thành trong đức tin cũng như trong sứ vụ làm chứng cho Tin Mừng.

Những giờ quý bên Thánh Thể không chỉ là những phút giây thiêng liêng, mà là những chuỗi khoảnh khắc kỳ diệu, nơi thời gian như ngừng lại trong vòng tay của Người Cha giàu lòng thương xót. Tại đó, tôi học được bài học trao hiến chính mình, để sống chứng nhân mạnh mẽ giữa đời.

Câu Nguyện

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con đến trước mặt Chúa trong sự khiêm nhường và lòng khát khao. Chiêm niệm trước Thánh Thể là hành trình đi sâu vào mạch nguồn tình yêu vô biên của Thiên Chúa, nơi tâm hồn chúng con được ôm ấp, được nâng đỡ để can đảm làm chứng cho Tin Mừng. Xin cho Thánh Thể trở thành sức sống thần linh vô giá, giúp chúng con thẳng tiến trong đức tin, vững vàng trong sứ vụ và luôn hiệp hành với anh em.

Hỏi Tâm

1. Khi chiêm ngắm Thánh Thể Chúa, bạn cảm nghiệm được điều gì sâu sắc? Làm thế nào để giữ cho việc chiêm niệm Thánh Thể trở thành một mạch nguồn sống động cho đời sống bạn?

2. Với ơn Chúa, bạn sẽ làm gì để mỗi lần đứng trước Thánh Thể, lòng yêu mến Chúa càng bùng cháy mãnh liệt hơn?

3. Bạn có tin rằng chiêm niệm trước Thánh Thể chính là động lực nâng đỡ sức mạnh thiêng liêng để bạn chu toàn sứ vụ mình được trao phó không?

BÀI IV

SỐNG MẦU NHIỆM THÁNH THỂ:

HỌC TRAO HIẾN, TỪ BÀN THỜ ĐẾN BỔN PHẬN HẰNG NGÀY

Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngoạn

Trong đời sống Kitô hữu, Thánh Thể luôn là trung tâm và đỉnh cao của đời sống đức tin. Khi hiệp dâng Thánh lễ, người tín hữu không chỉ đến để cầu nguyện hay chu toàn một bổn phận tôn giáo, nhưng còn được mời gọi bước vào mầu nhiệm tình yêu tự hiến của Đức Giê-su Ki-tô. Từ bàn thờ, nơi bánh và rượu trở thành Mình và Máu Thánh Chúa, người tín hữu học được bài học lớn nhất của đời sống Kitô giáo: biết trao hiến chính mình cho Thiên Chúa và cho tha nhân. Sống mầu nhiệm Thánh Thể vì thế không chỉ dừng lại trong nhà thờ, nhưng phải được kéo dài trong từng bổn phận nhỏ bé của đời sống hằng ngày.

Trước hết, Thánh Thể là dấu chỉ tuyệt vời của tình yêu tự hiến. Trong bữa Tiệc Ly, Đức Giêsu đã bẻ bánh và trao cho các môn đệ, nói rằng: "*Này là Mình Thầy, hiến tế vì anh em*" (1Cr 11, 24). Hành động bẻ bánh ấy không chỉ là một nghi thức, nhưng là lời diễn tả sâu xa về cả cuộc đời của Người. Đức Giêsu đã sống trọn vẹn đời mình như một của lễ: sinh ra trong nghèo khó, sống giữa con người, phục vụ những người bé mọn, và cuối cùng hiến mạng sống trên thập giá vì ơn cứu độ của nhân loại. Khi thiết lập Bí tích Thánh Thể, Người muốn tình yêu tự hiến ấy được hiện diện mãi trong Hội Thánh. Mỗi Thánh lễ vì thế là một lần Giáo hội tưởng niệm và hiện tại hóa hy tế tình yêu của Đức Kitô.

Tuy nhiên, hiệp dâng Thánh lễ không chỉ là chứng kiến hay tưởng nhớ một biến cố trong quá khứ. Người tín hữu được mời gọi bước vào chính mầu nhiệm ấy. Khi linh mục dâng bánh và rượu trên bàn thờ, đó cũng là lúc mỗi người dâng lên Thiên Chúa những niềm vui,

nổi buồn, những cố gắng và hy sinh của cuộc sống. Tất cả những điều nhỏ bé ấy được kết hợp với hy tế của Đức Kitô. Như vậy, Thánh lễ không chỉ là hành động của linh mục hay của cộng đoàn, mà là của từng người tín hữu. Mỗi người được mời gọi đặt chính bản thân mình lên bàn thờ, để cuộc sống của mình trở thành của lễ đẹp lòng Thiên Chúa.

Chính từ kinh nghiệm này mà người Kitô hữu học được tinh thần trao hiến. Trong bối cảnh của thế giới hôm nay, con người thường bị cuốn vào lối sống ích kỷ, chỉ tìm kiếm lợi ích cá nhân và sự thoải mái cho bản thân. Nhiều khi người ta đo giá trị của cuộc đời bằng tiền bạc, danh vọng hay thành công. Nhưng Thánh Thể dạy một bài học hoàn toàn khác: giá trị của cuộc đời nằm ở khả năng yêu thương và hiến mình cho người khác. Đức Giêsu đã trở nên tấm bánh bẻ ra cho muôn người, người Kitô hữu cũng được mời gọi trở nên "tấm bánh" cho anh chị em mình.

Bài học trao hiến ấy phải bắt đầu từ những điều rất cụ thể trong đời sống hằng ngày. Trước hết là trong gia đình. Gia đình là nơi người tín hữu có nhiều cơ hội nhất để sống mẫu nhiệm Thánh Thể. Một người cha hy sinh thời gian và công sức để chăm lo cho vợ con; một người mẹ kiên nhẫn nuôi dạy con cái; những đứa con biết vâng lời và giúp đỡ cha mẹ; tất cả những hành động ấy đều mang tinh thần trao hiến. Nhiều khi đó là những hy sinh âm thầm, không ai chú ý, nhưng chính những hy sinh nhỏ bé ấy làm nên vẻ đẹp của tình yêu gia đình.

Bên cạnh gia đình, mẫu nhiệm Thánh Thể cũng được thể hiện trong công việc và các mối tương quan xã hội. Người Kitô hữu không làm việc chỉ để kiếm sống, nhưng còn để phục vụ và đóng góp cho xã hội. Khi làm việc với tinh thần trách nhiệm, trung thực và tận tụy, người tín hữu đang sống tinh thần dâng hiến của Thánh Thể. Mỗi công việc, dù lớn hay nhỏ, đều có thể trở thành một lời cầu nguyện nếu được thực hiện với tình yêu và ý hướng tốt lành.

Ngoài ra, sống mẫu nhiệm Thánh Thể còn có nghĩa là biết quan tâm đến những người nghèo khổ và đau khổ xung quanh. Đức Giêsu trong Thánh Thể là Đấng đã hiến mình cho tất cả mọi người, đặc biệt là những người bé mọn. Vì thế, không thể tôn thờ Chúa trong Thánh Thể mà lại đứng dưng trước nỗi đau của anh chị em

mình. Khi chia sẻ với người nghèo, khi an ủi người đau khổ, khi tha thứ cho người làm tổn thương mình, người tín hữu đang sống tinh thần của Thánh Thể. Chính trong những hành động yêu thương cụ thể ấy mà mầu nhiệm Thánh Thể được tiếp tục trong đời sống.

Một khía cạnh quan trọng khác của đời sống Thánh Thể là sự hiệp thông. Thánh Thể không chỉ kết hợp con người với Thiên Chúa, mà còn liên kết các tín hữu với nhau. Khi cùng chia sẻ một tấm bánh và một chén rượu, cộng đoàn trở thành một thân thể duy nhất trong Đức Kitô. Điều này nhắc nhở rằng người Kitô hữu không sống đức tin một mình, nhưng sống trong cộng đoàn. Sự hiệp thông ấy đòi hỏi mỗi người phải biết tôn trọng, nâng đỡ và tha thứ cho nhau. Những xung đột, ghen ghét hay chia rẽ đi ngược lại tinh thần của Thánh Thể.

Sống mầu nhiệm Thánh Thể cũng đòi hỏi một đời sống nội tâm sâu sắc. Để có thể trao hiến cho người khác, trước hết người tín hữu phải gắn bó với Đức Kitô. Những giây phút cầu nguyện, chầu Thánh Thể hay suy niệm Lời Chúa giúp con người kín múc sức mạnh thiêng liêng. Khi ở gần Chúa, người tín hữu học được cách yêu thương, kiên nhẫn và khiêm tốn. Nếu chỉ hiệp dâng Thánh lễ cách máy móc mà không nuôi dưỡng đời sống nội tâm, mầu nhiệm Thánh Thể khó có thể lan tỏa vào đời sống.

Thực tế cho thấy việc sống tinh thần trao hiến không phải lúc nào cũng dễ dàng. Con người thường mệt mỏi, thất vọng hoặc hay bị tổn thương. Có những lúc người ta cảm thấy những hy sinh của mình không được hiểu hay được trân trọng. Trong những lúc như thế, Thánh Thể trở thành nguồn sức mạnh nâng đỡ. Khi nhìn lên Đức Kitô trên thập giá và trong Thánh Thể, người tín hữu nhận ra rằng tình yêu đích thực luôn đi kèm với hy sinh. Đức Giêsu đã yêu đến cùng, và chính tình yêu ấy đã mang lại ơn cứu độ cho thế giới.

Thánh Thể cũng dạy con người biết sống lòng biết ơn. Từ "Eucharistia" trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là "tạ ơn." Mỗi Thánh lễ là một lời tạ ơn Thiên Chúa vì muôn vàn ân huệ Người ban. Khi sống với tâm tình biết ơn, con người sẽ nhìn cuộc đời bằng ánh mắt tích cực hơn. Những điều nhỏ bé như một ngày bình an, một bữa ăn gia đình hay một lời động viên của người thân và bạn bè cũng trở thành những món quà quý giá. Tâm tình biết ơn giúp người tín hữu

nhận ra sự hiện diện yêu thương của Thiên Chúa trong mọi cảnh huống của cuộc đời.

Từ bàn thờ đến cuộc sống hằng ngày, mầu nhiệm Thánh Thể trở thành con đường giúp người Kitô hữu trưởng thành trong tình yêu. Bàn thờ là nơi khởi đầu, nơi người tín hữu gặp gỡ Đức Kitô và kín múc sức mạnh thiêng liêng. Nhưng hành trình không dừng lại ở đó. Sau khi Thánh lễ kết thúc, người tín hữu được sai đi để mang tình yêu của Chúa vào thế giới. Mỗi hành động yêu thương, mỗi hy sinh âm thầm, mỗi việc tốt nhỏ bé đều là cách kéo dài Thánh lễ vào đời sống.

Có thể nói, sống mầu nhiệm Thánh Thể là một hành trình suốt đời. Đó là hành trình học cách yêu thương như Đức Kitô đã yêu, học cách cho đi mà không tính toán, và học cách biến cuộc đời mình thành một của lễ dâng lên Thiên Chúa. Hành trình ấy không phải lúc nào cũng dễ dàng, nhưng luôn đầy ý nghĩa. Khi sống mầu nhiệm Thánh Thể, người tín hữu không chỉ tìm thấy niềm vui và bình an cho chính mình, mà còn trở thành nguồn ánh sáng và hy vọng cho những người xung quanh.

Cuối cùng, mầu nhiệm Thánh Thể nhắc nhở rằng tình yêu đích thực luôn mang tính trao hiến. Đức Kitô đã trở nên tấm bánh bẻ ra cho nhân loại, và Người mời gọi mỗi người tín hữu chúng ta cũng trở nên tấm bánh cho anh chị em mình. Khi biết sống tinh thần ấy từ bàn thờ đến những bốn phận hằng ngày, cuộc sống của người Kitô hữu sẽ trở thành một Thánh lễ sống động. Và chính trong cuộc sống ấy, tình yêu của Thiên Chúa tiếp tục được tỏa lan giữa thế giới hôm nay.

Hỏi tâm:

1/. Sau khi hiệp dâng Thánh lễ và Hiệp lễ, bạn có cố gắng sống tinh thần trao hiến của Đức Kitô trong đời sống hằng ngày không, hay bạn chỉ dừng lại ở việc tham dự nghi thức?

2/. Trong gia đình, công việc và các mối tương quan, bạn đã biết hy sinh, phục vụ và yêu thương người khác như “tấm bánh được bẻ ra” cho mọi người chưa?

3/. Bạn có dành thời gian cầu nguyện, tạ ơn và gắn bó với Chúa Giêsu Thánh Thể để kín múc sức mạnh sống yêu thương và hiến mình cho tha nhân không?

DIỄN ĐÀN**NGHI THỨC DÂNG HOA
VÀ VĂN CA TIẾN HOA CỔ TRUYỀN MIỀN BẮC**

Tháng Năm, theo truyền thống Công Giáo, là Tháng Đức Mẹ, thời điểm mà cộng đoàn tín hữu khắp nơi dâng lời kinh, tiếng hát và những cành hoa tươi thắm để tôn vinh Đức Trinh Nữ Maria. Ở miền Bắc Việt Nam, việc dâng hoa kính Đức Mẹ không chỉ là nghi lễ phụng vụ mà còn là một nét văn hóa tôn giáo dân gian độc đáo, phản ánh sự hòa quyện giữa đức tin Công Giáo và tập tục làng quê Việt.

1/Nguồn gốc và ý nghĩa của nghi thức dâng hoa

Tháng 5 với người Công Giáo Việt Nam, tháng 5 là tháng đẹp hơn cả: Tháng kính Đức Mẹ. Nhưng theo truyền thống dân gian nhà đạo, Tháng năm được quen gọi là Tháng hoa. Tháng hoa có nguồn gốc từ lâu đời trong từ các nước châu Âu, sau lan sang các dân tộc Á đông.

** Tại Việt Nam*

Việc dâng hoa kính Đức Mẹ trong tháng 5 được các vị thừa sai Pháp mang vào từ thế kỷ 17-18. Các giáo xứ tổ chức những đội dâng hoa (thường là các thiếu nữ mặc áo dài trắng, tay cầm hoa) để dâng lên Đức Mẹ, cùng với lời kinh Mân Côi và các bài thánh ca. Dần dần, người Công Giáo Việt Nam thân thương gọi tháng này là Tháng Hoa, vừa để nhấn mạnh ý nghĩa dâng hoa kính Mẹ, vừa gắn với vẻ đẹp của thiên nhiên trong mùa hoa nở.

Hàng năm, cứ sau Mùa Phục sinh, các bà quản giáo lại tập hợp các nhi đồng nữ tập dâng hoa để suốt trong tháng 5, chiều thứ Năm, thứ Bảy hàng tuần, luân phiên các đội hoa của các họ (khu) tiến hoa kính Mẹ. Sau buổi dâng hoa, cả nhà thờ cùng làm giờ khẩn

xin ơn Bình an cho xứ họ. Xin Đức Mẹ chuyển cầu những ơn cần thiết lên Thiên Chúa cho công việc làm ăn tốt đẹp, mưa thuận gió hòa, mùa màng được thu hoạch tốt đẹp.

Đặc biệt, trong bối cảnh làng quê Bắc Bộ với những giá trị cổ truyền, nghi thức dâng hoa được tổ chức trang trọng và cầu kỳ, mang màu sắc tín ngưỡng dân gian, vừa giữ gìn đạo hạnh, vừa thể hiện bản sắc văn hóa địa phương. Tháng Kính Đức Mẹ còn được gọi là Tháng hoa là như thế.

2/Nghi thức dâng hoa cổ truyền miền Bắc

Nghi thức dâng hoa ở miền Bắc thường bắt đầu vào những buổi chiều hoặc tối mát, trong tiếng trống, tiếng kèn rộn ràng. Đội dâng hoa gồm các thiếu nữ đồng trinh mặc áo dài trắng, đầu đội vòng hoa tươi, tay cầm hoa hoặc

nến, di chuyển thành hàng theo đội hình vòng tròn hoặc hình chữ thập quanh tượng Đức Mẹ.

Lễ dâng hoa thường chia thành bốn hoặc năm lượt hoa: Hoa Hồng, Hoa Huệ, Hoa Lan, Hoa Cúc, Hoa Đồng Nội... Mỗi loại hoa biểu trưng cho một nhân đức của Đức Mẹ như Đức Khiêm Nhường, Đức Trong Sạch, Đức Vông Phục, Đức Nhẫn Nại, Đức Bác Ái. Xen kẽ giữa các lượt hoa là những bài văn ca tiến hoa — nét đặc sắc nhất của nghi thức này.

3/Các bài Văn ca tiến hoa cổ truyền

Văn ca tiến hoa là những bài hát cổ, được xướng lên theo hình thức xướng – đáp giữa đội dâng hoa và cộng đoàn, hoặc giữa người xướng ca và dàn phụ họa. Âm điệu văn ca thường mang âm hưởng dân ca Bắc Bộ: chậm rãi, mộc mạc mà sâu lắng.

Một số bài văn ca cổ truyền nổi tiếng như:

1/ "*Kính mừng Maria đầy ơn phúc*"

Xướng:

Kính mừng Maria đầy ơn phúc,

Đức Chúa Trời ở cùng Bà...

Đáp:

Con dâng Mẹ muôn hoa thắm tươi,
Nguyện cầu Mẹ đoái thương cứu giúp.

2/"Tiến hoa hồng"

Hôm nay đoàn con tới trước ngai tòa,
Dâng lên Mẹ hoa hồng thơm ngát.

Tượng trưng cho lòng mến thiết tha,
Xin Mẹ nhận cho tâm tình con thảo.

3/"Tiến hoa Huệ"

Huệ trắng ngát hương,
Tựa tâm hồn trong sạch.

Nguyện dâng Mẹ trọn đời trinh khiết,
Xin giữ hồn con luôn trong ơn nghĩa Chúa.

Ngoài những bài cổ truyền, nhiều nơi còn sáng tác thêm những bài văn hoa mới dựa trên nhạc điệu dân ca Quan họ, Hát Châu Văn hay Hò Nghệ Tĩnh, để phù hợp với ngữ cảnh và bản sắc từng địa phương.

4/ Tiến hoa-Dâng hoa hôm nay

Hiện nay nghi thức dâng tiến hoa cũng có nhiều thay đổi để thích nghi với việc canh tân phụng vụ nhưng vẫn giữ những nghi thức truyền thống, một buổi dâng hoa gồm 3 phần:

Phần I: Bái vịnh: Ngũ bái thờ lạy theo điệu cách tân:

1. Chúng con kính lạy Chúa Cha Nhân thứ đã dủ thương i i Dựng nên Rất Thánh Nữ Vương. Dủ đầy mọi phúc treo gương muôn đời là treo gương muôn đời.

2. Chúng con lạy Ngôi Hai xuống thế. Cứu i loài người chẳng để cho hư, lại thương lỗi Mẹ nhân từ để đoàn con mọn đoàn con mọn được nhờ là nhờ mọi ơn.

3. Chúng con lạy Thánh Thần Chúa Cả cho Đức Bà phúc lạ ơn đầy. Phúc lạ ơn đầy cùng lòng rộng rãi nhân thay để đoàn con mọn hưởng nhờ ơn thiêng.

4. Chúng con lạy Nữ Vương Thánh Mẫu i Chúa Ba Ngôi yêu dấu cách i riêng trên trời dưới đất cầm quyền. Mọi loài hăng phải không khen ngợi mừng.

5. Chúng con lạy Thiên Thần các thánh dâng hội mừng là vui mừng trong kính Chúa Cha Đẹp lòng Đức Mẹ hoan ca vốn hăng chầu chực trước tòa trước tòa là tòa Ba Ngôi (tác giả Nguyễn Văn).

Phần II: Gồm: Ca ngợi các nhân đức của Đức Mẹ./ Tiến hoa ngũ sắc: Từng đôi con hoa đỏ, trắng, vàng, tím, xanh./ Dâng 7 loài hoa quý để ca tụng Đức Mẹ.

Phần III: Cảm tạ – Tạ ơn Chúa. Tạ ơn và cầu khẩn với Đức Mẹ.

Đa phần các xứ đạo hiện nay, do các nghệ nhân là các bà quản (trông coi thiếu nhi) đã khuất bóng, nên các vị phụ trách sau này sử dụng các bài Thánh ca mới (hiện đại). Nhiều nơi vì các em dâng hoa bận rộn đi học, không có nhiều thời giờ tập luyện nên các cháu ít thuộc lời. Do vậy bao giờ cũng có thêm một đội ngũ các bà các chị trong ca đoàn hát Thánh ca, còn các cháu chỉ tập cử điệu cho nhịp nhàng.

Rồi cũng do xã hội phát triển nên các nhạc cụ, âm thanh như phong cầm, organ điện tử, Piano... hòa nhạc, không thể thiếu trong khi tập dượt, cũng như lúc dâng hoa. Có nơi còn dùng đĩa nhạc đã sẵn làm nhạc nền, các em tập theo nhạc và lúc dâng hoa thì có giọng hát thật ghép vào. Lễ dâng gồm hoa tươi ngũ sắc, nến sáng và gần đây có nơi còn dâng những nén hương thơm.

Nhìn lại nghi thức dâng hoa kính Đức Mẹ và những bài văn ca tiến hoa cổ truyền miền Bắc Việt Nam không chỉ là một sinh hoạt đạo đức bình dân, mà còn là bản hòa âm của đức tin và văn hóa làng quê, một di sản sống động phản ánh tâm hồn tín hữu Việt Nam: mộc mạc, sâu sắc mà chan chứa yêu thương. Việc gìn giữ và truyền lại những nghi thức ấy chính là cách người Công Giáo miền Bắc lưu giữ bản sắc đạo và hồn Việt qua bao thế hệ.

Fx. Đỗ Công Minh

THÁNG 5 – KÍNH ĐỨC MARIA

TRẦM THIÊN THU

Tháng Năm được Giáo Hội dành riêng để biệt kính Đức Mẹ, và thường được gọi là Tháng Hoa. Các nhà thờ thường có dâng hoa cho Đức Mẹ vào các Giờ Phụng Vụ buổi chiều.

1. GIÁO HỘI DẠY CHÚNG TA KÊU CẦU VỚI ĐỨC MARIA VÌ MẸ LÀ ĐĂNG THÔNG ƠN THIÊN CHÚA

Danh xưng này tóm tắt những gì Đức Mẹ làm cho chúng ta, trong mối quan hệ của chúng ta với Con Yêu Dấu của Mẹ: Đăng thông ban ân sủng, Đăng thông ban Lòng Thương Xót, Đăng giữ Kho Tàng Ân Sủng mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta. Thánh GH Piô X nói: “Bằng cách thông phần đau khổ và ước muốn giữa Đức Kitô và Đức Maria, Đức Mẹ xứng đáng trở nên người phân phát mọi ân huệ mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta khi Ngài đổ Máu ra” (Tông thư Ad Diem Illum, năm 1904).

Đức Maria cũng là Đăng hiệp công cứu chuộc nhân loại vì Mẹ đã âm thầm chịu mọi đau khổ tột cùng trong cuộc Khổ nạn và Tử nạn của Đức Kitô. Như vậy Đức Mẹ thực sự có quyền trên kho tàng siêu nhiên của Chúa Con, vì Mẹ cùng Chúa Con đặt những kho tàng đó, và Mẹ cũng cùng Chúa Con phân phát ân sủng cho chúng ta.

ĐGH Leo XIII nói: “Có thể nói rằng, theo Thánh Ý Thiên Chúa, không gì đến với chúng ta mà không qua tay Mẹ Maria. Không ai có thể đến gần Chúa Cha mà không qua Chúa Con, cũng không ai có thể đến gần Đức Kitô mà không qua Đức Mẹ” (Tông Thư Octobri Mense). Sau Chúa Giêsu, Đức Mẹ là Đăng Trung Gian, vì Chúa Giêsu tiếp tục giao hòa chúng ta với Chúa Cha, Đức Mẹ cũng giao hòa chúng ta với Chúa Giêsu. Đức Mẹ ban phát mọi ơn lành chúng ta cần. Thánh Phaolô gọi Đức Mẹ là “ngai tòa ân sủng”. Đức Mẹ có thể xin với Chúa Con mọi điều cho chúng ta, và là Đăng bầu cử cho chúng ta với tư cách Hiền Mẫu.

2. ĐỨC MARIA LÀ ĐĂNG TRUNG GIAN GIỮA CHÚA CON VÀ CHÚNG TA

Đức Mẹ trao ban Chúa Giêsu cho chúng ta và đem chúng ta đến với Chúa Giêsu. Phúc âm cho chúng ta biết điều này vài lần, cho chúng ta thấy động thái Hiền Mẫu khi Mẹ đem Chúa Giêsu đến với nhân loại. Đức Mẹ đem Hài Nhi Giêsu đến cho các mục đồng và các đạo sĩ cùng chiêm bái. Đức Mẹ đem Chúa Giêsu lên Đền thờ và cho ông Simeon thấy. Tại tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã xin với Con và phép lạ đầu tiên đã xảy ra. Trên đồi Canvê, Đức Mẹ đã đón nhận xác Con từ trên Thập Giá, Mẹ đã âm thầm tử đạo, và mẹ đã trao cho nhân loại giá cứu độ. Tại phòng tiệc ly, mẹ đã xin Chúa Thánh Thần cho các tông đồ, từ ngày đó tới ngày Mẹ về trời, Mẹ đã nâng đỡ Giáo hội sơ khai bằng cách cầu nguyện và khích lệ. Tìm kiếm Đức Mẹ là tìm kiếm Chúa Giêsu. Tìm kiếm Chúa Giêsu là tìm kiếm Chúa Cha. Thánh Bernard nói: “Đức Mẹ thực sự là kênh chuyển nước hằng sống cho nhân loại, vì Mẹ đem đến chính Chúa Giêsu là nguồn ân sủng”.

Đức Mẹ mong muốn mỗi người trong chúng ta có được tình yêu trọn vẹn và mọi điều tốt lành. Hãy đặt cuộc đời chúng ta trong tay Mẹ để Mẹ hướng dẫn. Hãy thực hiện những điều tốt để làm những đóa hoa tươi đẹp và thơm tho nhất dâng kính Mẹ trong Tháng Năm này.

Đây hoa nhện nhục sớm chiều

Đây hoa liên lý nguyện cầu không ngơi

Đây hoa thành kính vang lời

Đây hoa thao thức một đời tận trung

Hoa VUI, hoa SÁNG, hoa THƯƠNG

Với đóa hoa MỪNG dâng Mẹ Tháng Năm

Nguyện xin Đức Mẹ từ nhân

Giúp con sống tốt sớm hôm cuộc đời

Con xin tận hiến, Mẹ ơi!

Nhờ Mẹ tất cả, xin Người đỡ nâng

Các thánh nói gì về Đức Mẹ? Hãy đọc, ghi nhớ và thực hành:

* Đức Mẹ là phần rỗi của mọi người kêu cầu Mẹ. Ai bền lòng phụng sự Mẹ thì không thể hư mất. Những ai tin tưởng xin Mẹ cầu bầu đều được cứu rỗi. Nếu Chúa ra lý đoán phạt tôi, nếu người đui tôi cắt xéo khỏi bệ chân thánh Ngài, tôi sẽ đến sấp mình dưới chân Đức Maria, Mẹ Ngài, cứ nằm lì ở đó cho đến khi được tha thứ. Vì người Mẹ lân tuất này không thể và không bao giờ lãnh đạm trước những thống khổ của nhân loại, cũng không thể từ chối những kẻ khốn nạn đến xin Mẹ cứu giúp (Thánh Bonaventura).

* Hãy yêu mến Đức Mẹ và hãy lần chuỗi Mân Côi, vì chuỗi Mân Côi là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ (Thánh Pio Năm Dấu).

* Kinh Mân Côi là màu nhiệm của các màu nhiệm. Lần chuỗi Mân Côi là giao phó những gánh nặng cho Thánh Tâm Thương Xót của Chúa Kitô và Đức Mẹ (Thánh Gioan Phaolô II).

Đặc biệt là lời Đức Mẹ Fatima: "Nếu loài người biết vĩnh cửu là gì thì họ sẽ làm mọi thứ để thay đổi cuộc đời." Thật đáng ghi nhớ và suy tư.

Lạy Thánh Mẫu Maria, xin nguyện giúp cầu thay cho chúng con, bây giờ và trong giờ lâm tử. Amen.

CHIA BUỒN

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Liên Giáo phận được tin

BÀ CỐ MARIA LÊ THỊ LÝ

Là thân mẫu Cha Giuse Vũ Minh Đạo, Đặc trách Hội LCTX Gp Bà Rịa, đã an nghỉ trong Chúa lúc 5g15 ngày 8/4/2026. Hưởng thọ 93 tuổi.

Quý Cha và Quý thành viên trong Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót liên giáo phận xin thành kính phân ưu cùng Cha và gia đình. Xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn Maria được hưởng Tôn nhan Chúa.

ĐỨC MẸ và KINH TIN KÍNH

Khi nhìn vào những nguồn khả dĩ đối với một bài viết về nhiều bản Kinh Tin Kính Các Tông Đồ (Apostles Creed) – chủ yếu là Kinh Tin Kính gốc, Kinh Tin Kính của Công đồng Nicê (Nicene Creed), và Kinh Tin Kính của Công đồng Nicê và Constantinople (Niceno-Constantinopolitan Creed), ngay cả trong các bài viết của nhiều thần học gia và những người viết về tâm linh. Hầu như họ đều đồng ý nguồn gốc tông đồ của Kinh Tin Kính nguyên thủy, và tường trình rằng quá trình rất có thể được Chúa Thánh Thần linh hứng.

Một nhà phê bình nhắc tới một chương trong cuốn *The Mystical City of God* by Venerable Mother Mary of Agreda (Thành phố Thần bí của Thiên Chúa qua Bậc đáng kính Mẹ bề trên Maria Agreda), một thị nhân đã được tôn phong chân phước nhờ khả năng “thấy” toàn bộ các giai đoạn trong cuộc đời Chúa Giêsu từ viễn cảnh của Đức Maria. Chương này – tôi nhớ đã có lần đọc và đã dùng đọc sách thiêng liêng – gồm thời gian các tông đồ đặt nền tảng của những gì chúng ta biết là Kinh Tin Kính ngày nay.

Đó là bản rút gọn do nhà xuất bản TAN Books ấn hành, có trong chương 5, nói về thời gian sau Cuộc Khổ Nạn, Phục sinh, Thăng thiên, và cuộc tử đạo của thánh Stêphanô. Đó là thời gian 1 năm sau khi Chúa Giêsu chết và sống lại, thời Giáo hội sơ khai hướng tới việc bảo vệ Đức Maria, dưới quyền lãnh đạo của thánh Phêrô. Theo thị nhân này, Đức Mẹ suy nghĩ về cuộc bách hại bùng nổ sau khi thánh Stêphanô tử đạo, nhu cầu của các tông đồ và các môn đệ phân tán đi rao giảng Phúc âm, nhưng được hướng dẫn bởi quy luật nào đó gồm điều cốt lõi của cuộc đời và huấn giáo của Chúa Giêsu Kitô.

Đức Mẹ giới thiệu ước muốn của mình cho Chúa Giêsu qua lời cầu nguyện kéo dài 40 ngày. Đức Mẹ khiêm nhường và muốn các tín hữu nhận ra vị trí giáo trưởng của thánh Phêrô là Đầu Giáo hội, lúc đó thánh Phêrô được linh hứng quy tụ các tông đồ và các môn đệ cùng với Đức Mẹ tham dự và tuyên bố rằng họ sẽ cầu nguyện xin Chúa soi sáng. Lần đầu tiên thánh Phêrô cử hành Bí tích Thánh Thể, sau khi họ cầu nguyện và ăn chay 10 ngày, lúc đó họ kéo dài tới 40 ngày. Lúc đó, họ cầu xin Chúa Thánh Thần – theo lời khuyên của Mẹ Maria, Hôn thê của Chúa Thánh Thần – hướng dẫn họ hành động.

Sau 40 ngày cầu nguyện và ăn chay, Đức Mẹ yêu cầu 12 tông đồ xác định mầu nhiệm của Chúa Kitô như Chúa Thánh Thần linh hứng cho họ làm. Đây là điều mỗi người lần lượt phát biểu:

Thánh Phêrô: "Tôi tin Thiên Chúa là Cha toàn năng, Đấng tạo thành trời đất".

Thánh Anrê: "Chúa Giêsu Kitô là Con Một, là Thiên Chúa".

Thánh Giacôbê Lớn: "Người được thụ thai bởi tác động của Chúa Thánh Thần, được sinh ra bởi Đức Maria".

Thánh Gioan: "Chịu khổ hình thời Phongxiô Philatô, chịu đóng đinh, chịu chết, và chịu mai táng".

Thánh Tôma: "Xuống ngục tổ tông, sống lại vào ngày thứ ba".

Thánh Giacôbê Nhỏ: "Lên trời, ngự bên hữu Chúa Cha toàn năng".

Thánh Philipphê: "Do đó Ngài sẽ phán xét người sống và người chết".

Thánh Bartôlômêô: "Tôi tin Đức Chúa Thánh Thần".

Thánh Matthêu: "Trong Giáo hội Công giáo, sự thông công của các thánh".

Thánh Simon: "Ơn tha tội".

Thánh Tadeô: "Sự sống lại của thân xác".

Thánh Matthia: "Sự sống đời đời. Amen".

Sau khi công thức hoàn tất, Chúa Thánh Thần trao "ấn tín phê chuẩn" bằng cách cho mọi người nghe thấy tiếng vang từ trời: "...Bạn đã quyết định đúng".

Sau đó, Mẹ Thiên Chúa hướng dẫn các Tông đồ trong việc tạ ơn Thiên Chúa Ba Ngôi đã giúp đỡ họ, nhất là tạ ơn Chúa Thánh Thần đã linh hứng và giúp đỡ ước muốn của họ trở thành khí cụ hiệu quả của Ý Chúa. Không lâu sau, với cử chỉ khiêm nhường, Đức Mẹ phủ phục trước mặt thánh Phêrô là Đầu Giáo hội, và tuyên tín theo giáo lý Công giáo như đã ban cho họ qua sự linh hứng của Chúa Thánh Thần.

Đây là một bức-tranh-ngôn-ngữ-đẹp (beautiful word-picture), và cũng là cách diễn tả tuyệt vời về một trong các nền tảng quan trọng của Thánh truyền của Giáo hội, đa số các chi tiết bị thất truyền theo thời gian, chỉ còn lại Kinh Tin Kính Các Tông Đồ và điều cốt lõi hướng dẫn chúng ta.

JOSE MA J. FERNANDEZ

Viễn Đông (chuyên ngữ từ All-About-The-Virgin-Mary.com)

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

TÂM QUAN TRỌNG CỦA GIÁO DỤC NHÂN BẢN

Lm Francois Nguyễn Văn Việt, GP Vĩnh Long

(Tiếp theo)

BÀI 4

THƯ TỪ, ĐIỆN THOẠI, TẶNG QUÀ

I. THƯ TỪ

1. Thư từ là phương tiện giúp ta bày tỏ tư tưởng, tình cảm và gửi thông tin liên lạc với người xa cách.

- Có nhiều loại thư: Gia đình, ngoại giao, nghề nghiệp, tình cảm, báo tử... tùy thể loại mà ta có lối viết khác nhau.

- Thông thường lối viết văn thư cần gọn gàng, rõ ràng, từ ngữ lịch sự để người đọc hài lòng.

- **Lưu ý:** "Lời nói bay đi, chữ viết còn mãi", nên đừng viết những gì mà sau này đọc lại, ta phải... xấu hổ !

2. Viết thư

- **Nội dung thư:** Ghi địa chỉ, ngày tháng năm.

- Mở đầu: Lời chào chúc, thăm hỏi cách văn tắt.

- Kể đến, diễn tả những điều mình muốn: cảm ơn, chúc mừng, van xin, ước nguyện.

- Kết thư: bày tỏ lòng yêu thương, kính trọng, biết ơn.

* Nếu là người Công giáo, ở phần kết thư ta có thể bày tỏ tình "thân ái trong Chúa Kitô" và "hiệp thông cầu nguyện".

* Nếu đã viết xong còn muốn viết bổ túc, thì để T.B. (Tái bút) hoặc P.S. (Post Scriptum).

- **Hình thức:** Viết trên giấy sạch, viết rõ, không bôi xóa.

- Không nên viết kín hết mặt giấy, cần chừa lề.

- Ký tên và ghi tên họ, (kèm địa chỉ)

- Cách đề bao thư: Tên, chức vị, địa chỉ.

3. Cần lưu ý

- Người lịch sự thường ứng xử theo nguyên tắc: Nhận thư phải trả lời thư, càng sớm càng tốt.

- Về cách gởi thư tay, công thức ghi ngoài bao thư.

- Tuyệt đối không bao giờ tò mò xem thư người khác, nếu họ chưa đồng ý.

II. DANH THIẾP (Carte visite)

- Danh thiếp là những thiệp nhỏ, ghi họ tên, chức vị, địa chỉ người dùng.

- Công dụng: để tặng địa chỉ, để kèm theo khi tặng quà, để trình danh tánh khi đến nhà lạ, để báo tin đến thăm trong lúc chủ vắng nhà (nhớ bẻ góc). Khi sử dụng trong dịp lễ mừng chúc, lễ tang, có thể viết trên danh thiếp vài dòng chữ.

III. ĐIỆN THOẠI

Ngày nay, điện thoại là phương tiện giao tiếp thông dụng, ta cần biết cách sử dụng lịch sự.

- **Mục đích:** điện thoại để thông tin, liên lạc, để nói những chuyện khẩn cấp, quan trọng, đừng nên sử dụng để nói chuyện phù phiếm.

- **Cần lựa giờ thuận tiện** để liên lạc. Tránh những câu xã giao dài dòng, nói vừa đủ để thông tin và tiết kiệm thời giờ (tiền bạc).

- **Cách sử dụng:** ta cần học cách cầm, cách nói qua điện thoại. Nên biết những câu nói **khi gọi đi, khi nhận điện** và những câu kết thúc cuộc điện đàm.

1. Khi gọi: Cần chuẩn bị nội dung và số máy: *Biết mình sắp nói gì, sắp nói với ai?*

- Khi bắt đầu nói: Hãy xưng danh tánh và ý chính cuộc nói chuyện cách lịch sự.

- Nếu gọi nhầm số, có thể hỏi lại: "Xin lỗi, có phải máy số... không?".

- Đừng la hét, quạu quọ, ra cử điệu lung tung khi điện đàm.

2. Khi nhận điện thoại

- Nếu là **nhà riêng**, khi nhắc máy, chỉ cần nói "Alô", hoặc "Xin chào". Nếu là người giúp việc, hoặc khách trọ, thì nói: "Alô đây là nhà của ông...".

- Nếu gặp khách lạ, người muốn nhắn tin, thì hỏi: "Xin vui lòng cho biết quý danh"; "Tôi đang hân hạnh tiếp chuyện với ai?"; "Tôi có thể chuyển lời giúp ông được không?".

- Nếu là **Nhà Chung**: "Nhà thờ X. xin nghe", hoặc "Dòng MTG Y. xin kính chào quý khách".

(Còn tiếp)

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 124)	15
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐLCTX TGP Sài Gòn	18
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	24
◆ Tin CĐLCTX GP Bắc Ninh	30
◆ Tin CĐLCTX GP Hải Phòng	32
✠ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	34
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Nghi thức dâng hoa và văn hoa tiến ca cổ truyền...	53
◆ Tháng 5 – Kính Đức Maria	57
◆ Đức Mẹ và kinh Tin Kính	60
✠ GIÁO DỤC NHÂN BẢN	
◆ Bài 4: Thư từ - Điện thoại – Tặng quà	62

